పాము కాటు

హుస్సేన్ బాషా

అర్ధరాత్రి గడిచింది.

ఆకాశం మేఘావృతమైంది. గాలి రివ్వున వీస్తోంది. కుంభ వృష్టి కురిసే సూచనలు కనబడుతున్నాయి... సన్నని తుంపర పడుతూంది.

వీధుల్లో మనుష్య సంచారం లేదు. వీధి దీపాలు కూడా ఆరిపోయాయి.

రోడ్డమ్మట ఒక వ్యక్తి తన నెవరైనా చూస్తున్నారేమోనని అటూ యిటూ చూపులను ప్రసరిస్తూ గబ గబా నడుస్తున్నాడు. తను చేరుకోవలసిన గమ్యం యింకా కొద్ది దూరముంది. ఆ వ్యక్తి పరుగుదీసి ఒక బంగళా గేటు ముందు ఆగాడు.

గేటు ప్రక్కన కాబిన్‌లో వాచ్ మెన్ ఉన్నాడేమో చీకట్లో అతను త్రాగుతున్న బీడి ఎర్రగా మెరుస్తూ, ఆరుతూ వుంది. వాచ్ మెన్ మేలుకొనే ఉన్నాడని అర్థం చేసుకున్న ఆ నిశాచరుడు చప్పున ప్రక్కకు జరిగి గోడ వారగా నిలుచున్నాడు.

ఏదో ఆకారం గేటు ముందుకు వచ్చి ఆగి వెంటనే ప్రక్కకు తప్పుకున్నట్లు గ్రహించిన వాచ్ మెన్ బీడి అవతల పారేసి, వెంటనే కాబిన్‌లోంచి బాటరీలైటు వేసి గేటు వైపుకు చూశాడు. అతనికి ఎవరూ కనిపించ లేదు.

అయినా అతని అనుమానం తీరలేదు. వర్షం అధికంగా కురువసాగింది. వాచ్ మెన్ గొడుగు వేసుకొని గేటు దగ్గరికి వచ్చి ప్రక్కలకు వేసి చూశాడు. గోడ ప్రక్క ఒదిగి వర్షంలో తడుస్తూ నిలుచున్న మనిషిని చూసి ఆశ్చర్య పోయాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" ఆ మనిషి ముఖంపై ఫోకస్ ఉంచి అడిగాడు వాచ్ మెన్.

"కనబడ్డంలా... పాములవాడిని!" నిర్భయంగా సమాధాన మిచ్చాడు అతను. చంకలో యున్న గుండ్రని పాముల బుట్టను సవరించుకుంటూ.

వాచ్ మెన్ కొద్దిక్షణాలు అతన్ని తేరిపార జూసాడు.

తలకు పచ్చటి పాగా, మెడలో రెండు రుద్రాక్షదండలు, చేతులకు రెండు వెండి కడియాలు, చెవులకు సర్పాకృతిలో వున్న దుద్దులున్నాయి. ఎర్రటి పంచె పైకి దోపుకొని కట్టుకున్నాడు. ఒక ముతక బనీను వేసుకున్నాడు. ఎడమ పాదానికి రాగి కడియం వుంది.

మనిషి నల్లగా ఉన్నాడు. కుడి చెంపమీద ఆముదపు గింజంత నల్లని పులిపిరి; ఎడమ చెంపమీద సన్నని గాటు వుంది. నల్లని కోర మీసాలు ఉన్నాయి. కళ్ళు ఎర్రగా చింత నిప్పుల్లా మెరుస్తున్నాయి.

పాములవాడి ఆకారాన్ని చూసే సరికి వాచ్ మెన్ కి భయం పుట్టింది! ఆతని చంకలో వున్న బుట్టలో పాము వుంటుందనుకున్న వాచ్ మెన్ శరీరం గగుర్పొడిచింది.

"ఎందుకొచ్చావ్ యిక్కడికి?" భయం వేస్తున్నా కోపంగానే అడిగాను.

"వరుసం వొత్తుంటే ఈడ నిలబడ్డాను. ఏంటి వాచిమేనయ్యా. లైటు వేసి అలా సూత్తవు?" అన్నాడు పాములవాడు.

"అర్థరాత్రి పూట వీధుల్లో నీకేం పని?"

"ఈదులు, ఈగులు తిరిగి పొట్టపోసుకునే వాడ్ని. నాకు ఒక సోటని ఏముంది వాచిమేనయ్యా? ఆ సెట్టు కింద తొంగుంటే సినుకులు పేరంబమైతే ఎక్కడైనా తల దాసుకుందామని బయలుదేరాను. వరుసం ఎక్కువైతే ఈడ గోడకానుకొని నిలుసున్నాను."

"ఇది ఎవరి బంగళా అనుకున్నావ్? రావ్ బహదూర్ రాజా నరేంద్ర సింహుల వారిది. ఇక్కడ యెవరూ ఉండకూడదు. వెళ్ళు! వెళ్ళు!"

"వరుసం కాస్త తగ్గితే వెళ్తానులే వాచిమేనయ్యా!"

"ముందు వెళ్ళు అక్కడ్నించి" గద్దించాడు వాచ్ మెన్.

పాములవాడికి కోపం వచ్చింది.

బుట్టమీద చెయ్యి వేసి "ఎళతాను...ఎళతాను. బుట్ట

లోని పామును తీసి..." అని మాట తెరవబోయాడు.

"వద్దు, వద్దు. ఆ పని మాత్రం చెయ్యకు. వాన శగ్గా కనే వెళ్ళు!" అనేసి కాబిన్ దగ్గరికి వెళ్దామని కంగారుగా వెను దిరిగి ముందుకు రెండడుగులు వేశాడు.

అంతే!, బొడ్లోంచి తీసిన పాములవాడి కత్తి వాచ్ మెన్ వెన్నులో దిగబడింది. అతను 'అమ్మా' అంటూ అలాగే నేలకొరిగిపోయాడు.

2

టెలిఫోన్ గణ గణ మ్రోగసాగింది.

ఇన్స్పెక్టర్ మనోహర్ వెళ్ళి టెలిఫోన్ రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

"సార్! రావ్ బహద్దూర్ రాజా నరేంద్ర సింహ పాము కాటుతో మరణించారు. ఆయన గదిలోనే ఒక పాముల వాడు రివాల్వర్ షాట్స్తో ప్రాణాలు వదిలాడు. అంతే కాదు సార్... గేటు వాచ్ మెన్ని కత్తితో పొడిచి హంతకులు పారిపోయారు. రాజా నరేంద్ర సింహగారి యింటి నుండి ఆయన కూతురు మిసెస్. రాధికా నాగేశ్వర్ ఫోన్ చేసింది. మీరు వెంటనే రావాలి."

ఇన్స్పెక్టర్ మనోహర్ ఆశ్చర్యచకితుడయ్యాడు.

రావ్ బహద్దూర్ రాజా నరేంద్ర సింహ... ఒక పాములవాడు... గేటు వాచ్ మెన్... వీరు ముగ్గురు మూడు విధాలుగా మరణించారు. ఒకరు పాముకాటుతో, ఒకడు రివాల్వర్ షాట్స్తో, మరొకడు కత్తితో పొడవ బడి. మూడు హత్యలు చాలా విచిత్రంగా జరిగాయి.

"మిస్టర్ 301! వెంటనే ఫోటోగ్రాఫర్ ప్రభుదాస్ని, ఫింగర్ ప్రింట్స్ ఎక్స్పర్ట్ మిస్టర్ మూర్తిని స్టేషన్ దగ్గ

రికి రమ్మని కబురు చెయ్యి. నేను వెంటనే వస్తున్నాను.'' అని రిసీవర్ పెట్టేసి; యూనిఫాం వేసుకోడానికి ప్రక్క గదిలోకి వెళ్ళాడు మనోహర్.

పోలీస్ జీపు రావ్‌బహద్దూర్ రాజా నరేంద్ర సింహ యింటి ముందాగింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ జీపు దిగి తన బృందంతో బంగళా గేటు దగ్గరకి వచ్చాడు. గేటు కానుకొని వాచ్‌మెన్ శవం బోర్లా పడివుంది. శవంమీదికి బ్యాటరీ లైట్ వేసి చూశాడు.

శవం వర్షంలో బాగా తడిసి వుంది. వర్షానికి రక్తమంతా కొట్టుకుపోయి వెన్నులో బాగా దిగబడిన కత్తి పిడి కనిపించింది. అంటే హంతకుడు బలంగా కత్తితో పొడిచాడు. ఆ ఒక్క దెబ్బతో వాచ్‌మెన్ ప్రాణాలు పోయాయి. హంతకుడు హత్యాయుధాన్ని విడిచి పెట్టి వెళ్లాడు.

వాచ్‌మెన్ శవాన్ని పరీక్షిస్తున్నంతలో బంగళా లోంచి ఓ యువకుడు గబగబా అక్కడికి వచ్చాడు. “ఇన్‌స్పెక్టర్! లోపలికి వెళ్దాం రండి. మేడమీద మా మామగారు పాముకాటుతో మరణించారు. పాములవాడి శవం కూడా అక్కడే వుంది'' అన్నాడు కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

“మీరెవరు?''

“నా పేరు నాగేశ్వర్. రాజా నరేంద్ర సింహగారి అల్లుడ్ని!''

మనోహర్ ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్‌ని అక్కడ వుంచి పరుగెత్తే విధంగా నడిచి బంగళాలో ప్రవేశించాడు. అక్కడ నరేంద్ర సింహ కూతురు మిసెస్ రాధిక కుమిలి కుమిలి

ఏడుస్తోంది గోడకు తల ఆనించి.

మనోహర్ హత్యా ప్రదేశంలో అడుగు పెట్టాడు.

పందిరి మంచానికి యివతల రాజా నరేంద్ర సింహా శవం వెల్లకిలా పడివుంది. అతనికి మూడు గజాల దూరంలో పాములవాడి శవం పడివుంది. వెల్లకిలా పడి యున్న పాములవాడి గుండెలమీద రక్తం పేరుకొని వుంది. శవానికి కుడి చేతి ప్రక్క పాముల బుట్ట రెండుగా వీడిపోయి పడివుంది. అందులోని పాము కనిపించలేదు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ మొదట రాజా నరేంద్ర సింహా శవం దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అతని కళ్ళు తెరుచుకొని నురుగతో నిండిన నాలుక బయటికి వచ్చి చూపరులను భయభ్రాంతులు కలిగించేలా వుంది.

అర్థరాత్రి సమయం ఒక పాములవాడు రాజా నరేంద్ర సింహా యింట్లోకి ఎందుకు ప్రవేశించాడు? రాజా నరేంద్ర సింహా పాముకాటు వల్ల మరణించాడంటే, ఆ పాములవాడే బుట్టలో పామును తెచ్చి రాజా నరేంద్ర సింహా మీదికి వదిలి వుండవచ్చు. అంటే రాజా నరేంద్ర సింహాను హత్య చేయడానికి పాములవాడు ఆ సమయంలో అక్కడికి వచ్చాడని అర్థమవుతోంది.

రాజా నరేంద్ర సింహా నుండి ఏం ఆశించి పాములవాడు ఆ హత్య చెయ్యడానికుపక్రమించాడో కారణం తెలియదు. కారణం ఏదైనా, అతను నరేంద్ర సింహాను హత్య చేశాడు. మరి, హత్య చేసిన పాములవాడిని రివాల్వర్ పేల్చి ఎవరు చంపి వుంటారు? గేటు వాచ్ మెన్‌ను చంపింది పాములవాడా? పాములవాడిని హత్య చేసిన హంతకుడా?_

మనోహర్ సిగరెట్ వెలిగించి రెండు దమ్ములు లాగి పొగను గాలిలో వదిలాడు. "మిస్టర్ ప్రభుదాస్! త్వరగా అన్ని కోణాల నుంచి జాగ్రత్తగా ఫోటోలు తియ్యి. డాక్టర్! మీరు శవాలను పరీక్షించండి."

"అలాగే సార్!" అని ఫోటోగ్రాఫరు ప్రభుదాస్ ఫోటోలు తియ్యడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

"మిస్టర్ నాగేశ్వర్ గారూ!— యెవరో పాములవాడు మీ మామయ్యను పాముకాటుతో హత్య చేయాలని యిక్కడికి ఏ ఉద్దేశ్యంతో వచ్చాడని చెప్పగలరా?"

"తెలియదు సార్."

"పాములవాడు మీ మామయ్యని హత్య చేయడానికి వచ్చిన సమయమే, పాములవాడిని చంపడానికి మరో హంతకుడు యిక్కడికి వచ్చి వుండాలి. అంటే రెండవ హంతకుడికి పాములవాడు యిక్కడికి వస్తాడని తెలిసి యుంటుంది. ఇద్దరి ఆశయం ఒకటై యుంటుంది కనుక, మీ మామయ్య పాములవాడి చేతిలో హత్య కాబడ్డాడు. రెండో హంతకుడు పాములవాడిని చంపేసి వుంటాడు, కనుక అతను ఆశించినదేదో సాధించుకుని వెళ్ళి వుంటాడని నా అనుమానం. హంతకుడు యింట్లోంచి ఏమైనా ఎత్తుకు పోయాడా?"

"ఐరన్ సేఫ్‌కు బీగాలు వ్రేలాడు తున్నాయి. దాని తలుపు మూసి వుంది. ఎందుకైనా మంచిదని ఏం పోయిందో తెరిచి చూడడానికి నేను ప్రయత్నించలేదు."

"అలాగా? రండి చూద్దాం."

నాగేశ్వర్, ఇన్‌స్పెక్టర్‌ను ఐరన్ సేఫ్ దగ్గరికి పిలుచుకు వెళ్ళాడు. ఐరన్ సేఫ్ రాజా నరేంద్ర సింహ పడుకో

నున్న పందిరి మంచానికి సమీపంలో వుంది. ఆ ఐరన్ సేఫ్‌ని రాజా నరేంద్ర గాని, అతన్ని చంపిన హంతకుడు గాని తెరిచి ఉండాలి. కనుక, సేఫ్ మీద వ్రేలి ముద్రలు దొరక వచ్చు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ ఫింగర్ ప్రింట్ ఎక్స్‌పర్ట్ మూర్తికి ఆ పని అప్పగించాడు. మూర్తి వెంటనే పౌడరు చల్లి, ప్రభుదాస్‌తో ఫోటోలు తీయించాడు.

మనోహర్ సేఫ్ తలుపును తెరిచాడు. అందులో యాభై వేల రూపాయల వరకు క్రొత్త కరెన్సీ ఉంది. క్రింది అరలో బంగారు నగలున్నాయి. దాని ప్రక్క అరలో ఏవో పత్రాలున్నాయి.

మనోహర్ ఆశ్చర్యపడ్డాడు. హంతకుడు డబ్బునుగాని, నగలనుగాని ముట్టినట్లు లేదు. కనీసం డబ్బుమీద చెయ్యి వేసి ఉన్నా దొంతలు, దొంతలుగా వున్న కరెన్సీ చెల్లా చెదరై యుండేది.

మనోహర్, రాధికను పిలిపించాడు. రాధిక చీర కొంగుతో కన్నీళ్ళొత్తుకుంటూ అక్కడికి వచ్చింది. తండ్రి శవాన్ని చూసి భోరున ఏడ్చింది.

"మిసెస్ రాధికా! ఎంత ఏడ్చినా గతించిన వాళ్లు తిరిగి రారు. గుండెను దిటవు చేసుకోండి. ఈ బంగారు నగలు మీవే ననుకుంటాను."

"అవును... ఇన్‌స్పెక్టర్... ఆ నగలు నావే!"

"ఇవిగాక యింకా నగలు ఏమైనా ఉండేవా?"

"లేవు. నగల్లో ఏ ఒక్కటీ పోయినట్లు లేదు."

"మీకు తెలియకుండా మీ నాన్నగారు ఈ సేఫ్‌లో యింకేదైనా వుంచినట్లు మీకేమైనా తెలుసా?"

"నాకు తెలిసినంతవరకు డబ్బు, నగలు, ఏవో పత్రాలు తప్ప యింకేమీ ఉంచలేదు నాన్నగారు."

"మీ నాన్నగారిని ఒక పాములవాడు పాముచేత కాటువేయించి హత్య చేశాడు. అదే సమయానికి మరో హంతకుడు యిక్కడికి వచ్చాడు. అతను పాములవాడి మీద రివాల్వర్ ప్రేల్చి చంపాడు. విచిత్రమేమిటంటే మీ నాన్నను హత్య చేసిన పాములవాడు ఐరన్ సేఫ్ లోంచి ఏమీ తీసుకోలేదు. అతను ఏదైనా తీసుకొని యుంటే అది ఈ గదిలోనే పడివుండేది. పాములవాడిని చంపిన హంతకుడుకూడా డబ్బుగాని, బంగారు నగలు గాని ముట్టుకోలేదు. మరి, ఈ హత్యలు ఎందుకు జరిగినట్లు? కారణం మీరేదైనా ఊహించి చెప్పగలరా?"

"చెప్పలేను ఇన్స్పెక్టర్. ఆ కారణమేదో మా నాన్న గారికే తెలిసుండాలి."

"మీ నాన్నగారిని కాటేసిన పాము ఏమైంది?"

"ఎటో పారిపోయి వుంటుంది."

"ఆల్ రైట్. జరిగిందేమిటో చెప్పండి."

"ఈ హత్యలు యెలా జరిగాయో నాకేమీ తెలియదు. నేను పక్కగదిలో పడుకొని వున్నాను. కిటికీలోంచి విసురుగా చలిగాలి వీస్తుంటే నిద్ర మెలుకువ వచ్చింది. లేచి కిటికీదగ్గరికి వెళ్ళాను. అంతవరకు బయట వర్షం కురుస్తుందని నాకు తెలియదు. అంతలో ప్రక్క గదిలో యున్న గోడ గడియారం 12 గంటలు కొట్టింది. రాత్రి 11 గంటలు లోగా యింటికివచ్చే మా వారు 12 గంటలు అయినా రాలేదంటే, 11 గంటల ముందునుంచి వర్షం పడుతుండవచ్చునని, అందుకా్కరణంగా వారు యింకా

యింటికి రాలేదనుకొని వెళ్ళి పడుకున్నాను.

కొద్దిసేపట్లోనే నాకు నిద్ర పట్టింది. మావారు ఎప్పుడు వచ్చారో 'రాధీ!...రాధ్!!...' అంటూ భుజం తట్టి లేపారు. వారు ఆలస్యంగా ఇంటికి వచ్చారన్న కోపంతో నాకు మెలుకువ వచ్చినా పలుకకుండా కళ్ళు మూసుకొని ఊ...కొట్టసాగాను. 'రాధీ, త్వరగా లే రాధీ కొంప మునిగింది' అంటూ ఈసారి ఆయన నా భుజంమీద బలంగా చరిచారు. ఆయన ఎందుకో కంగారు పడు తున్నట్లు గ్రహించి వెంటనే కళ్ళు తెరిచి 'ఏం జరిగింది? ఎందుకలా కంగారు పడుతున్నారు?' అని అడిగాను.

'మామయ్యను పాము కరిచింది. పాములవాడెవడో హత్య కాబడ్డాడు. బయట వాచ్ మెన్ నందయ్యకూడా హత్య కాబడ్డాడు. ఇంత జరిగినా యింకా నిద్ర పోతు న్నావా? మొద్దు నిద్రా!' అన్నారు.

నా నిద్రమత్తు ఒదిలిపోయింది. మంచంమీదినుండి గెంతి యిక్కడికి వచ్చాను. ఇక్కడ నాన్నగారు, అక్కడ పాములవాడు ప్రాణాలు కోల్పోయి పడు న్నారు. ఇన్ స్పెక్టర్ గారూ, మాకు చాలా అన్యాయం జరిగింది!'' అంటూ కుమిలి కుమిలి ఏడ్వసాగింది రాధిక.

''మీ భర్త వచ్చి చెప్పేవరకు యింట్లో ఏం జరిగిందో మీకేమీ తెలియదంటారు.''

''అవును సార్. నాకేమీ తెలియదు.''

''మిస్టర్ నాగేశ్వర్! రాధిక చెప్పినదాన్నిబట్టి చూస్తే హత్యలు జరిగినప్పుడు మీరు యింట్లో లేరని అర్థమవు తోంది. ఆ సమయంలో మీరెక్కడున్నారు?''

''క్లబ్ లో.''

"ఏ క్లబ్?"

"క్లబ్ 'జాలీ ఫ్రెండ్'లో."

"మీరు ఎన్ని గంటలకు ఇంటికి వచ్చారు?"

"టైం సరిగా చెప్పలేను. బహుశా ఒంటిగంట దాటి వుంటుంది."

"మీరు రోజూ క్లబ్బునుండి 11 గంటలలోగా ఇంటికి వచ్చేవారని మీ ఆవిడ చెబుతోంది. రాత్రి మీరెందుకు ఆలస్యంగా వచ్చారు?"

"వర్షం పడుతుంటే రాలేకపోయాను. కాస్త వర్షం తగ్గాక వచ్చాను."

"మీకు తెలిసిన విషయాలు చెప్పండి!"

"నేను రోడ్ మీద టాక్సీ దిగి గేటుముందు నిలుచున్నాను. గేటులోపల నందయ్య శవం కనిపించి ఆశ్చర్య పడ్డాను. మేడవైపుకు చూశాను. మామయ్య పడుకున్న గది కిటికీ అద్దాలు పచ్చగా కనిపించాయి. అంటే, మామయ్య గదిలో లైటు వెలుగుతోందన్నమాట. ఆవేళప్పుడు మామయ్య గదిలో లైటు ఎందుకుంటుంది?

అంటే, ఎవరో వాచ్‌మెన్‌ను హత్యచేసి దొంగతనానికి ఆ గదిలో ప్రవేశించి వుంటారనుకొని ఆలస్యం చేయకుండా గేటుమీదుగా యివతలికి దూకి, మేడమీదికి వచ్చాను. అంతే, యిక్కడ మామయ్య, అక్కడ పాములవాడి శవాలు చూసి దిగ్భ్రాంతుడినయ్యాను. వెంటనే వెళ్ళి రాధికను నిద్ర లేపాను. వెంటనే వాంతకు లెవరైనా కనిపిస్తారేమోనని టార్చి తీసుకొని బంగళా చుట్టూ చూసివచ్చాను. ఈలోగా రాధిక పోలీస్ స్టేషన్‌కు ఫోన్ చేసింది."

"మీకు యెవరూ కనిపించలేదా?"

"ఎవరూ కనిపించలేదు."

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్, నాగేశ్వర్‌ను యింకేమీ అడుగలేదు.

రిపోర్ట్సు అన్నీ సిద్ధంచేసి మూడు శవాలను మార్చ్యురీ కోసం, హాస్పిటల్‌కు తరలించారు.

3

ఉదయం 9 గంటలైంది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ స్టేషన్‌కు వచ్చి ఆఫీసులో కూర్చున్నాడు. సిగరెట్ వెలిగించుకొని, రావ్ బహద్దూర్ రాజా నరేంద్రసింహ, నందయ్య, పాములవాడి హత్యల గురించి ఆలోచించసాగాడు.

ఆ పాములవాడెవడో, యెక్కడ్నించి వచ్చాడో, ఎందుకు రాజా నరేంద్రసింహను పాముతో హత్య చేయించాడో, అసలు అతని పేరు, ఊరు ఏమిటో తెలియక అంతుచిక్కని ఆలోచనలతో సతమతమవసాగాడు.

అతని ఆలోచనలకు అంతరాయం కలిగించేలా టేబిల్ మీదున్న టెలిఫోన్ మ్రోగింది. మనోహర్ సిగరెట్‌ను ఆష్‌ట్రేలో పడేసి వెంటనే రిసీవర్ ఎత్తి "ఎస్. మనోహర్ హియర్..." అన్నాడు.

"గుడ్‌మార్నింగ్ సర్. నేను డాక్టర్ నరహరిని మాట్లాడుతున్నాను. సార్! ఒక క్రొత్త విషయం బయట పడింది. పాములవాడి శవపరీక్ష ముగిసింది. అతను పాముల వాడు కాదు సార్..."

"వాట్ ఆర్ యూ టాకింగ్ డాక్టర్? అతను పాములవాడు కాదా?"

"ఎస్ ఇన్ స్పెక్టర్. అది వఠి వేషమే! అతని చెవులకు దుద్దులున్నాయి. కాని, చెవులకు రంధ్రాలు లేవు. అతని కుడి చెంపమీదున్న నల్లని పులిపిరి, ఎడమ చెంపమీదున్న సన్నని గాటు అతను చేసుకున్న మేకప్ మాత్రమే! మీసాలుకూడా తగిలించుకున్నవి సార్! అతనికి సమ్మర్ క్రాపు వుంది. ఫ్రెంచ్ కట్ సన్నని మీసాలు వున్నాయి. గుండెలోంచి రెండు పాయింట్ 32 కాలిబర్ రివాల్వర్ తూటాలు బయటపడ్డాయి. మొదటి షాట్ గుండెకు సమీపంలో తగిలింది. రెండో షాట్ కు గుండు గుండెలో దిగబడి, గుండె తెగడంవల్ల అతను వెంటనే ప్రాణాలు వదిలాడు."

పాములవాడనుకుంటున్న ఆ హాతునికి సంబంధించిన రిపోర్ట్ విని ఆశ్చర్యచకితుడయ్యాడు మనోహర్. డాక్టర్ పరీక్ష జరిపేవరకు అతను పాములవాడు కాదని తనుకూడా గుర్తించలేదంటే, మేకప్ చేసుకోవడంలో అతను ఎంత జాగ్రత్త తీసుకున్నాడో మనోహర్ కు అర్థమైంది. పాముల వాడి వేషంలో యున్న అతను ఎవరు?...

"డాక్టర్! అతని అసలురూపు బయటపడింది. శవాన్ని మళ్ళీ ఫొటో తీయాలి. ఆ శవం యెవరిదో తేలేవరకు డెడ్ బాడీస్ రూములో జాగ్రత్త పరచండి. ఆ ఫొటోను వెంటనే దినపత్రికలో అచ్చువేయిస్తే, శవానికి సంబంధించిన వ్యక్తులు రావచ్చు. అతను ఎవరైనదీ తెలుసుకుంటే, వివరాలు కొన్ని దొరకవచ్చు. డాక్టర్! నేను ఫొటోగ్రాఫర్ ప్రభుదాసును హాస్పిటల్ కు పంపించేవరకు మీరు అక్కడే వుండండి."

"అలాగే!"

"మిగిలిన రెండు శవాల పరీక్షలు ముగిశాయా?"

"నరేంద్రసింహ శవపరీక్ష ముగిసింది. ఆయన పాము కాటుచేతనే చనిపోయాడు. శవపరీక్ష రిపోర్ట్ కూడా సిద్ధం చేశాను. ఇకపోతే నందయ్య శవపరీక్ష జరుగుతోంది. త్వరలో రిపోర్ట్ సిద్ధం చేస్తాను. అది అయిన వెంటనే సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్ సుధీర్ యిక్కడే వున్నారుగా? మూడు రిపోర్ట్సు వారితో పంపిస్తాను."

"ఆల్ రైట్! త్వరగా కానియ్యండి."

మనోహర్ రిసీవర్ దించేశాడు.

వెంటనే హెడ్ కానిస్టేబుల్ నెంబర్ 301 ని పిలిచాడు.

301 వచ్చి అటెన్షన్‌లో నిలుచున్నాడు.

"మిస్టర్ 301! వెంటనే యిద్దరు కానిస్టేబుల్స్‌ని వెంట తీసుకువెళ్ళి పట్టణమంతా గాలించి కనిపించిన పాములవాళ్ళ నందరినీ స్టేషన్‌కు తీసుకురా!" అన్నాడు.

"అలాగే సార్!" అని, 301 యిద్దరు పోలీసులను పిలుచుకొని, పట్టణంలో పాములవాళ్ళ వేటకోసం సైకిలెక్కి బయలుదేరాడు.

అంతలో ఫింగర్ ప్రింట్సు ఎక్స్‌పర్ట్ మూర్తి వచ్చాడు.

"సార్. సేఫ్‌మీద దొరికిన వ్రేలిముద్రలు హంతకుడు రాజా నరేంద్రసింహవి. సేఫ్‌మీద మరెవరి వ్రేలిముద్రలు లభించలేదు. హంతకుడు తన వేలిముద్రలు పడకుండా గ్లోవ్స్ ధరించి వుండాలి. రాజా నరేంద్రసింహ పందిరి మంచం పట్టెలమీద పాములవాడి వ్రేలిముద్రలున్నాయి సార్" అని ప్రింట్సు చూపించాడు మూర్తి.

4

సాయంత్రం 4 గంటలకు నెం. 301 హెడ్ కానిస్టేబుల్ మరి యిద్దరు పోలీసులు కలిసి ఆరుగురు పాముల వాళ్ళను వెంటబెట్టుకొని పోలీస్ స్టేషన్‌కు వచ్చారు.

"సార్! పట్టణమంతా గాలిస్తే వీరు ఆరుమంది దొరికారు" అన్నాడు 301.

వరుసగా నిలుచునివున్న ఆరుగురి వంక పరీక్షగా చూశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్. రాజా నరేంద్రసింహ యింట్లో తీసిన పాములవాని ఫోటోలను టేబుల్ సొరుగు లోంచి బయటికి తీశాడు.

ఫోటోల వంక, పాములవాళ్ళ వంక చూడసాగాడు. తను ఆశించిన విధంగా ఆ పోలికలు గల పాములవాడు ఆ ఆరుగురిలో లేకపోవడంతో నిరుత్సాహపడ్డాడు మనోహర్.

పోలీసులు వారిని ఎందుకు స్టేషన్‌కు తీసుకువచ్చారో వారికేమీ అర్థం కాలేదు. ఎన్నడూ స్టేషన్ ముఖమెరుగని పాములవాళ్ళకి అక్కడికి ఎందుకు పిలుచుకువచ్చారో నన్న భయం లేకపోలేదు. "బాబూ! ఏదో పొట్టకూటి కోసం, ఇంటింటికీ, వీధివీధికీ తిరిగి పాముల నాడించుకుని బతికేవాళ్ళము. మేము ఏమీ తప్పు సేయలేదు బాబూ! పోలీసుబాబులు రాకుంటే మక్కలు విరగ్గొడతామని భయపెట్టి మమ్మల్ని లాక్కువచ్చారు బాబూ! సత్తి పెమాణంగా సెబుతున్నాను బాబూ - మేమేమీ తప్పు సేయనేదు," అన్నాడు వారిలో పాముల నాగన్న అనే అతను.

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ ఆ ఫోటోలను పాములవాళ్లకు

చూపిస్తూ, "ఈ ఫొటోలో చనిపోయివున్న పాములవాడు ఎవరో మీకు తెలుసా?" అని అడిగాడు.

పాముల నాగన్న ఫొటోలను చూసి, "ఆయనెందుకు తెలియదు బాబూ? ఆయన పేరు పాముల పుల్లయ్య! మా పాములవాళ్ళందరికీ గురుదేవుడు... పాపం! గురుదేవుడ్ని యెవరు చంపారు బాబూ?" అంటూ, నాగన్నతో బాటు మిగతా వాళ్ళుకూడా విచారవిషణ్ణవదనులయ్యారు. నాగన్న నేత్రాలు చెమ్మగిల్లాయి.

"నాగన్నా! ఇతను మీ గురుదేవుడు పాముల పుల్లయ్య కాదు. ఎవడో రాజా నరేంద్రసింహను హత్య చేయడానికి అతని వేషంలో వచ్చి హత్య కాబడ్డాడు."

"అలాగా బాబూ! మా గురుదేవుడు సావలేదన్న మాట!" కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ ఫొటోవంక చూస్తూ అన్నాడు నాగన్న.

"మీ గురుదేవుడు అచ్చం యిలాగే వుంటాడా?"

"మా గురుదేవునికీ, ఈ ఫొటోలోని మనిషికీ యేమీ తేడాలేదు బాబూ! ఆయన్ని మా గురుదేవుడు పాముల పుల్లయ్యే అనుకున్నాను."

"పాముల పుల్లయ్య యిప్పుడెక్కడున్నాడు?"

"ఆయన ఈ ఊర్లోనే కాదు; ఈ రాష్ట్రంలోనే లేరు. ఆయన వుంటున్నది ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో."

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ, "సరియైన అడ్రసు చెప్పి ఏడవకూడదూ?" అన్నాడు.

"కర్నూలు జిల్లాలో, నల్లమల కొండల్లో యున్న దూలాలకుంట!"

"దూలాలకుంట!... ఆ పేరు నే నెప్పుడూ వినలేదు. నన్ను మోసం చేయాలనుకుంటున్నావేంరా?"

"దూలాలకుంట ఊరు కాదు బాబూ! బొగడ-చలమల మధ్యనున్న చిన్న రైల్వుస్టేషను. ఎక్స్‌ప్రెస్సులు ఆగవు బాబూ! అంతా కలిసి యిరవై ముప్పై యిళ్ళకంటే ఎక్కువ లేవు. భయంకరమైన కొండప్రాంతం గనుక, అక్కడంతా లంబాడీలు నివాసముంటున్నారు బాబూ! మా గురుదేవుడు పాముల పుల్లయ్య వుంటున్నది అక్కడే బాబూ!"

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఎక్కడో కొండప్రాంతాల్లో నివాసముంటున్న పాముల పుల్లయ్య వేషాన్ని యెవరో ధరించి, రాజా నరేంద్రసింహను పాముతో హత్య చేయడానికి ప్రయత్నంచేసి సఫలీకృతుడయ్యాడు. కాని, మరొకని చేతుల్లో అతను హత్య గావింపబడ్డాడు. అతను పాముల పుల్లయ్య వేషం ధరించి రాజా నరేంద్రసింహను చంపడానికి వెళ్ళడంలో ఏదో బలమైన కారణ ముంటుంది. ఎప్పుడైనా పాముల పుల్లయ్య మద్రాసుకు వచ్చాడా? లేక హంతకుడు దూలాలకుంటకు వెళ్ళి అతన్ని కలుసుకున్నాడా?

"నాగన్నా! మీరందరూ ఎక్కడ్నించి ఈ పట్టణానికి వచ్చారు?"

"కర్నూలు జిల్లానుండి పొట్టకూటికోసం తలా ఊరు నుండి వచ్చాము" అని, తమతమ ఊర్ల పేర్లు చెప్పి, "మాకు పాము మంత్రాలు, విద్యలు నేర్పింది ఆయనే బాబూ! ఆయనవద్ద విద్యలు నేర్చిన పాములవాళ్లెందరో బ్రతుకుతెరువుకోసం దేశాలు పట్టుకుపోయారు."

"సరే, యిక మీరు వెళ్ళవచ్చు!"

అందరూ వెళ్ళిపోయారు.

5

"రండి ఇన్‌స్పెక్టర్ గారూ! కూర్చోండి!" రాధిక కుర్చీ చూపించింది. తండ్రి మరణించిన దుఃఖం నుంచి ఆమె ఇంకా కోలుకోలేదు. "ఏమైనా ఆచూకీ తెలిసిందా ఇన్‌స్పెక్టర్?" రాధిక నేత్రాలు అశ్రుపూరితాలయ్యాయి.

"ఇంకా ఏమీ బయట పడలేదు." మనోహర్ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"మీరు అస్తమానం మీ నాన్నగారిని తలచుకొని దుఃఖిస్తుంటే మీ ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుంది. పోయినవాళ్లు తిరిగి రారు. అలా కూర్చోండి; మీతో ఒక ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడ్డానికి వచ్చాను. ఏడ్వకండి. ధైర్యంగా ఉండండి."

"ఎంత మరిచిపోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నానో అంతగా నాకు దుఃఖమెక్కువవుతునే ఉంది. అన్ని ప్రాణాలు నాపై పెట్టుకొని జీవించే నాన్న నాకు దూరమైపోయారు. నాకు చాలా అన్యాయం జరిగింది. హత్యకు కారణాలేమిటో, హంతకు లెవరో మీరు త్వరగా తెలుసుకోవాలి."

"నా శక్తి వంచన లేకుండా ప్రయత్నిస్తున్నాను. హంతకులు త్వరలోనే పట్టుబడే సూచనలున్నాయి. అందు కోసమే నేను యిప్పుడు మీ దగ్గరికి వచ్చాను. మీరు అన్యధా భావించకుంటే మీకో విషయం చెప్పాలను కుంటున్నాను."

"ఏమిటో చెప్పండి!"

"మీరు నిలబడే ఉన్నారు కూర్చోండి!"

"ఫరవాలేదు." కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ అంది రాధిక.

"మీ భర్త నాగేశ్వర్ ఎక్కడికి వెళ్ళారు?"

"నాతో పోట్లాడి యిప్పుడే బయటికి వెళ్ళారు."

"పోట్లాటా? ఎందుకొచ్చింది మీ యిద్దరికి మధ్య పోట్లాట?"

"ఈ కేసును పరిశోధించడానికి ప్రైవేటు డిటెక్టివ్ శ్రీ ప్రేమ్‌కుమార్‌తో మాట్లాడి వచ్చానన్నారు. ప్రేమ్‌కుమార్ గారు యాభైవేలు రూపాయలు అడ్వాన్సు అడిగారట. మిగతా యాభైవేలు కేసు పరిశోధనానంతరం యివ్వమన్నారట. మొత్తం లక్షరూపాయలు యిప్పుడే యిచ్చేస్తే కేసును త్వరలో పరిష్కరిస్తారని, మామయ్యను హత్య చేసిన హంతకుడ్ని త్వరలో ఉరికంబమెక్కించేవరకు నా మనస్సుకు శాంతి లభించదని అన్నారు.

ఆయన అభిప్రాయం నాకు సమంజసంగా-ఆసక్తిదాయకంగా కనిపించింది. నాన్నను హత్య చేసిన హంతకులు పట్టుబడాలని నాకూ ఆత్రంగానే వుంది. కాని, ఇన్‌స్పెక్టర్! డిటెక్టివ్ ప్రేమ్‌కుమార్ గారు ఒక హత్య కేసు పరిశోధించటానికి లక్షరూపాయలు డిమాండ్ చేశారంటే నేను నమ్మలేకపోయాను.

ఆ విషయమే మావారితో చెప్పాను. ఆయన కోపంతో కస్సుమన్నారు. మిగతా యాభైవేల రూపాయలు నేను కాజెయ్యాలని అనుకుంటున్నావని కదా నీ అభిప్రాయం? అయితే, నేనీ విషయంలో ఏమీ జోక్యం చేసుకోను. నువ్వలాగే కుమిలి, కృషించు అని కోపంగా వెళ్ళిపోయారు. నేనే ప్రేమ్‌కుమార్ గారితో కన్సల్ట్ చేద్దామనుకున్నాను. ఇంతలో మీరు వచ్చారు."

"ప్రేమ్‌కుమార్ గారు లక్ష రూపాయలు డిమాండ్ చేశారని నాగేశ్వర్ చెప్పినప్పుడు,మీ భర్త అబద్ధం చెప్పి

యాభైవేలు కాజేయాలని అనుకున్నట్లు - మీకా సందేహం ఎందుకు వచ్చింది?"

"నాన్న బ్రతికున్నప్పుడు కూడా ఎప్పుడు చూసినా డబ్బు - డబ్బు అని నన్ను పీక్కు తినేవారు. నాన్నకు తెలియకుండా నేను ఎంతో డబ్బు యిచ్చాను. ఆ డబ్బంతా క్లబ్బులపాలు చేసేవారు. అదీగాక క్లబ్బులో డాన్సర్ కామినిని ఆయన ప్రేమిస్తున్నారని నాకు తెలిసింది. ఆ డబ్బంతా కామిని ప్రేమకు ధారపోస్తున్నాడేమోనని నా అనుమానం."

"నాగేశ్వర్ కామినిని ప్రేమిస్తున్నారని మీకు తెలిసి ఊరుకున్నారా? మీ భర్త ప్రవర్తన పట్ల మీకు అసహ్యం వేయడం లేదా?"

"ఇన్‌స్పెక్టర్! ఏ స్త్రీ-తన భర్త పరస్త్రీ వ్యామోహపరుడు కావడం సహించదు. నేనూ స్త్రీని! ఆయన పరస్త్రీ కౌగిళ్ళ కోసం పరుగెత్తుతున్నాడంటే - సహించే ఓర్పు, క్షమించే త్యాగ గుణం నాకు లేవు. కాని, ఇన్‌స్పెక్టర్!-ఆయన అలా ప్రవర్తిస్తున్నా ఏమీ చెప్పలేని పరిస్థితిలో ఉండి, దుఃఖాన్ని దిగమింగుకో గలుగుతున్నానంటే అందుకు కారణం లేకపోలేదు.

నాకు మూడు మాసాల నుంచి కాన్సర్ వచ్చింది. వ్యాధి బిగినింగ్ స్టేజిలో ఉంది కనుక త్వరలోనే నయమవుతుందని డాక్టర్లు చెప్పారు. ఇప్పటికి వ్యాధి మూడొంతులు నయమయిందనే చెప్పాలి. కానీ, పూర్తిగా ఒక సంవత్సర కాలం వరకు భర్త సాంగత్యానికి దూరంగా ఉండాలని డాక్టర్లు కఠినంగా చెప్పారు. అందుకోసం వారికి నా నుండి శారీరక సుఖ సంతోషాలు లేవు. అందుకోసం వారు

డాన్సర్ కామినిని ప్రేమించి సుఖ సంతోషాలనుభవిస్తుంటే అడ్డుకునేందుకు శక్తి హీనురాలినయ్యాను. నా బాధను, దుఃఖాన్ని నాలోనే సమాధికట్టుకున్నాను. ఆ కారణంతోనే వారు నిర్భయంగా కామినితో సరస సల్లాపాలు సాగిస్తున్నారు.

"కాని, ఇన్స్పెక్టర్!_మీరు నాకు తండ్రిలాంటి వారు గనుక_నిన్న రాత్రి జరిగిన ఒక సంఘటన చెబుతున్నాను."

"ఏమిటో చెప్పమ్మా!"

"ఇన్స్పెక్టర్!_ నా జబ్బు గురించి జాగ్రత్త వహించమని మా వారిని డాక్టర్ హెచ్చరించారు. అప్పట్నుంచి వారు మరో గదిలో పడుకునే వారు. నిన్న రాత్రి 11 గంటలకు యింటికి వచ్చారు. ఆలోచనలతో అలిసిపోయిన నాకు అప్పుడే కునుకు పట్టింది. వారు నా ప్రక్కలో పడుకున్నారు. నా కాళ్ళమీద కాళ్ళు వేసి నన్ను హత్తుకున్నారు. నేను ఉలిక్కిపడ్డాను. అకస్మాత్తుగా వారికా ఆలోచన ఎందుకు వచ్చిందో అర్థంగాక, వారి బంధం నుండి తొలగి దూరంగా నిలబడ్డాను.

"రాధీ! ఎందుకు నా కౌగిల్లోంచి దూరంగా ఉండాలని ప్రయత్నిస్తున్నావు? నేనంటే నీకిష్టంలేదా? త్రాగి వచ్చానని అసహ్యించుకుంటున్నావా?" అని అడిగే సరికి నేను ఆశ్చర్యపడ్డాను. డాక్టర్ చెప్పిన గడువు యింకా చాలా రోజులుంది. ఆ విషయం వారికి తెలుసు. తెలిసి వారు నాతో శారీరక సుఖాన్ని ఎందుకు కోరుతున్నారో నాకు అర్థం కాలేదు.

త్రాగిన మైకంలో ఆ విషయాన్ని మరిచిపోయారేమోనని 'సంవత్సరం వరకు డాక్టర్_మనం దూరంగా ఉండా

లని చెప్పారు. మరిచి పోయారా?' అని అడిగాను. దానికి ఆయన యిచ్చిన సమాధానం "ఏ డాక్టర్ చెప్పాడు? భార్యా, భర్తలు కలువకూడదని ఎందుకు చెప్పాడు... నాన్ సెన్స్! రాధీ! ఏదో సాకు చెప్పి ఈ రాత్రికి తప్పించుకోవాలని చూస్తున్నావు. నో. ఐ. మస్ట్ ఎంజాయ్ విత్ యూ!" అని మంచం దిగి వచ్చి నన్ను కౌగలించుకున్నారు. బలవంతంగా ముద్దు పెట్టుకున్నారు. మంచం మీదికి తోసి మీద పడ్డారు.

"ఏమండీ! నాకున్న జబ్బు మామూలు జబ్బు కాదు. భయంకరమైన జబ్బు! కాన్సర్..." అని నేను చెబుతుంటే స్ప్రింగ్ లా లేచి నిలుచున్నారు. నాకేసి కోపోద్రేకాలతో చూశారు. "రాధీ! నీకు కాన్సరా?... మరైతే నాకు ముందు ఎందుకు చెప్పలేదు?" అని అడిగారు.

నా వ్యాధి గురించి వారికి తెలియనట్లు మాట్లాడే సరికి వారు నిజంగా నా భర్త అవునా? కాదా?_ అన్న అనుమానం వచ్చింది. వారేమనుకున్నారో ఏమో, వెళ్ళి వారి గదిలో పడుకున్నారు.

రాత్రంతా వారి ప్రవర్తన గురించి ఆలోచిస్తూన్న నాకు నిద్ర పట్టలేదు. నేను వ్యాధిగ్రస్తురాలిని. నాన్న పోయిన దుఃఖం నుండి తేరుకోలేదు. నా మనసు_మనసులో లేదని వారికి తెలిసి రాత్రి ఆయన అలా ఎందుకు చేశారు? నా వ్యాధి గురించి ఏమీ తెలియని వారిలా, అప్పుడే ఆ విషయం తనకు తెలిసినట్లు ఎందుకు ప్రవర్తించారు? ఎంత ఆలోచించినా వారి స్వభావమేమిటో నాకు అంతు చిక్కలేదు.

ఉదయమే లేచి నా గదిలోకి వచ్చారు. "రాధీ! రాత్రి

త్రాగిన కైపులో, నీ వ్యాధి విషయమే మరచిపోయి తొందరపడ్డాను. అందుకు కారణం నీ అందం నన్ను పిచ్చివాణ్ణి చెయ్యడమే! మూణ్ణెల్ల నుంచి లేని కోరిక రాత్రి నాలో కలుగడం నాకే విచిత్రమనిపించింది. నన్ను క్షమించు రాధీ!'' అన్నారు.

''మూణ్ణెల్ల నుంచి నేను యివ్వలేని సుఖాన్ని డాన్సర్ కామిని యిస్తోంది మీకు. మీరెందుకు తొందరపడి రాత్రి నన్ను... నాకు అర్థం కావడం లేదు.'' అన్నాను. అప్పుడు ఆయన ఆ విషయాన్ని దాటేసి-ప్రేమ్ కుమార్ గారి విషయాన్ని తీసుకు వచ్చారు. ఎందుకో నాకు వారిమీద అనుమానం కలుగుతోంది. ఆయనను నమ్మి కేసు పరిశోధనకు లక్షరూపాయలు యివ్వాలనిపించలేదు. అందుకే వారు నాతో పోట్లాడి వెళ్ళిపోయారు బయటికి.''

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ బాగా ఆలోచించాడు.

కొద్ది నిమిషాలనంతరం ''రాధికా!- ఆయన నీ భర్త నాగేశ్వర్ కాదు.'' అన్నాడు.

చైతన్యాన్ని కోల్పోయిన శిలావిగ్రహమే అయింది రాధిక.

''ఇన్‌స్పెక్టర్! ఏమిటి మీరంటున్నది?''

''మీ భర్త స్థానంలో-నాగేశ్వర్ పోలికలను సృష్టించుకొని నాటకమాడుతున్న హంతకుడు.''

''మరి నా భర్త ఏమయ్యారు?''

''అతన్ని ఎక్కడైనా బంధించి వుండాలి.''

''అంతేనంటారా? యింకేమైనా చేసి వుంటారంటారా?'' భయాందోళనలతో అడిగింది రాధిక.

''రాధికా!- మీరేమీ కంగారుపడి మనస్సు పాడు

చేసుకోకమ్మా. మీరు లక్షరూపాయలు యివ్వకుండా మంచి పని చేశారు. మీ భర్త నాగేశ్వర్ గురించి విచారిస్తాను. నాగేశ్వర్ మీద నాకు అనుమానం వుంటే సందేహ నివృత్తి చేసుకోడానికి వచ్చాను. రాధికా!_ మీ నాన్నను పాములవాడి వేషంలో వచ్చిన వ్యక్తి ఎందుకు హత్య చేశాడో నాగేశ్వర్‌కి తెలిసివుంటుంది. పాములవాడు బంగళాలో ప్రవేశించడానికి నందయ్యను హత్య చేసి_మీ నాన్నను పాముకాటుకు గురిచేసి హత్యచేశాడు. ఆ పాములవాడిని నాగేశ్వర్ హత్యచేశాడని అనుమానించి ఇటు వచ్చాను."

"మరయితే ఆ హంతకుడ్ని అరెస్ట్ చెయ్యవచ్చుగా?"

"మీ రిచ్చిన కొన్ని వివరాలతో నా అనుమానం తీరిపోయింది. అతనే హంతకుడు. అతడు ఎక్కడున్నా వెదికి యిప్పుడే అరెస్ట్ చేస్తాను. నాగేశ్వర్‌ను ఎక్కడ బంధించారో తెలుసుకొని మీ భర్తను తెచ్చి మీకు అప్పగిస్తాను."

"అతనికోసం ఎక్కడికో వెళ్ళి. వెతకడం ఎందుకు. మనం అనుమానించినట్లు అతనికి తెలియదు. భోజనానికి యిక్కడికే వస్తాడు. అతనికి తెలియకుండా మీకు ఫోన్ చేస్తాను. వెంటనే మీరు వచ్చి అరెస్ట్ చెయ్యవచ్చు!"

"పిచ్చి తల్లీ! అతను యిక రాడు."

"మనం అనుమానించినట్లు అతనికి తెలియదు."

"అతని ప్రవర్తనవల్ల అతను నీ భర్త కాదని నువ్వు అనుమానించి వుంటావని అతనికి తెలుసు. అందుకే లక్ష రూపాయలకు ప్లాన్ వేసి, అది సారక వెళ్ళిపోయాడు. అతను తిరిగి రాడు. కాని, ఒక విషయం చెప్పు రాధికా?

నీ భర్త డాన్సర్ కామినిని ప్రేమించాడన్నావు."

"అవును. నిజం."

"నీకీ రహస్యం ఎన్నాళ్ళ క్రితంనుంచి తెలుసు?"

"రెండు మాసాలై యుంటుంది."

"నీ భర్త వెళ్ళకుంటే కామిని నీ భర్తకోసం ఎప్పుడైనా ఫోన్ చేసేదా?"

"ఆయన వెళ్ళకుంటే చేస్తుండేది."

"కామిని నీ భర్తకోసం చివరిసారిగా ఎప్పుడు ఫోన్ చేసిందో చెప్పగలవా?"

"అయిదు రోజులనుండి ఆమెనుండి ఫోన్ కాల్స్ రావడంలేదు."

"అయితే, నీ భర్త ప్రతిరోజూ కామినితో కలుస్తూ వుండాలి. ఆయన వెళ్ళని దినమేగా కామిని ఫోన్ చేసేది?"

"అవును."

"చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఈ అయిదురోజుల్లో కామిని దగ్గర్నుండి ఫోన్ కాల్ రాలేదంటే నాగేశ్వర్ ఆమెను కలుస్తూ వుండాలి. కాబట్టి అతన్ని యెవరూ బంధించి వుండరు. అతను పూర్తిగా యింటికి రావడం మానుకొని కామినివద్దనే వుండివుండాలి. ఆ అవకాశాన్ని పురస్కరించుకొని ఎవరో నాగేశ్వర్‌లా నాటక మాడుతుండాలి."

"అంతే జరిగిందంటారా?"

"అలా జరుగకుంటే ఇతను నీ భర్తే అయుండాలి."

"వారు ఎన్నటికీ అంత నీచానికి ఒడిగట్టరు. ఈ సస్పెన్స్ ఏమిటో మీరే తెలుసుకోవాలి."

"కామిని ఎడ్రస్ నీకు తెలుసా?"

"ఆమె "జాలీ ఫ్రెండ్స్" క్లబ్ డాన్సరు. ఇంటి అడ్రసు- 25, సెకెండ్ క్రాస్ సి. ఐ. టి నగర్."

మనోహర్ కామిని అడ్రస్ నోట్ చేసుకుని అక్కడ్నించి బయలుదేరాడు.

6

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ స్టేషన్‌కు వచ్చేసరికి అక్కడ ఒక మధ్య తరగతి స్త్రీ యిద్దరు పిల్లల్ని దగ్గర కూర్చోబెట్టుకొని ఏడుస్తోంటే పిల్లలు కూడా ఏడవసాగారు. ఆమె చేతిలో ఒక దినపత్రిక నలుగుతోంది.

మనోహర్ ఆమె ముందు నిలబడ్డాడు.

మనోహర్‌ను చూసి, ఆమె లేచి నిలబడింది. పిల్లలు కూడా లేచి నిలుచున్నారు. ఇద్దరూ ఆడపిల్లలే. పెద్దపిల్లకి ఎనిమిదేండ్లు, చిన్న పిల్లకి ఆరేండ్లు ఉండొచ్చు.

"సార్!- రావ్‌బహద్దూర్ రాజా నరేంద్ర సింహ యింట్లో పాములవాడి వేషంలో హత్య కాబడిన హతుని భార్య సునందిని. వీళ్ళిద్దరూ అతని బిడ్డలు! పత్రికల్లో ప్రచురింపబడిన ఫోటోను చూసి వచ్చింది, ఊరు-కర్నూలు జిల్లాలోని గాజుల పల్లె గ్రామం." అని చెప్పాడు 301 హెడ్ కానిస్టేబుల్.

మనోహర్ తల పంకించి వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. హేట్ తీసి టేబుల్‌పై ఉంచాడు.

"ఏమ్మా! పత్రికల్లో ప్రచురింపబడిన హతుడు- నీ భర్తేనా?"

"అవును. ఆయన నా భర్త భాస్కరరావ్. ఉద్యోగ రీత్యా ఆయన మద్రాసుకు వచ్చి ఆరు నెలలు అవుతుంది. 21వ తేదీన ఊరికి వచ్చి నన్ను-పిల్లల్ని తీసుకుపోతానని

మొన్ననే ఉత్తరం వ్రాశారు. ఆయన నన్నూ-పిల్లల్ని తీసుకొని మద్రాసుకు వస్తానని వ్రాసినందుకు నేనెంతో సంతోషపడ్డాను. ఎంతో ఆశతో వారి రాకకోసం ఎదురు చూశాను. 23వ తేదీ అయినా వారు రాలేదు. ఏవో అత్యవసరమైన పనులుండడం వల్ల రాలేకపోయి వుండొచ్చని అనుకున్నాను. మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తారు అని ఉత్తరం వ్రాశాను. కాని, ఉత్తరం పోస్ట్ చేయకముందే వారి హత్యావార్తతో బాటు, వారి ఫోటో గల ఈ పత్రిక నా చేతికి అందింది. నా ఆశలన్నీ నిరాశలై జీవితం దుఃఖభూయిష్టమైంది. ఇన్‌స్పెక్టర్ గారూ! నేను చాలా అన్యాయమై పోయాను. నా భర్త శవాన్ని నాకు చూపించండి!"

"నీ భర్త శవం కెమికల్ లేబొరేటరీలో జాగ్రత్తపరచి ఉంచాం. తప్పకుండా నీ భర్త శవాన్ని నీకు అప్పగిస్తాము. ముందు నేనడిగే కొన్ని ప్రశ్నలకి సమాధానాలు చెప్పు!"

"ఏమిటో అడగండి!"

"భాస్కర్‌రావ్ ఉద్యోగరీత్యా మద్రాసుకు వచ్చి ఆరుమాసాలైందన్నావు?"

"అవును."

"ఆయన చేసే ఉద్యోగమేమిటో నీకు తెలిసి ఉంటుందనుకుంటాను. అతను ఉద్యోగం చేస్తున్నది ఎక్కడ? ఏం ఉద్యోగం?"

"ఆయన ఏదో "జాలీ ఫ్రెండ్స్" క్లబ్‌లో ఉద్యోగం చేస్తున్నానని, నెలకు జీతం అయిదువందలని-నాకు నెలకు మూడు వందలు పంపించే వారు. కాని, వారు అక్కడ ఏం ఉద్యోగం చేస్తుండేవారో నాకు తెలియదు."

"ఐ. సీ-రావ్ బహద్దూర్ రాజా నరేంద్ర సింహ-పేరు నువ్వెప్పుడైనా విన్నావా?"

"నేను చిన్నప్పుడు నంద్యాలలో సెయింట్ మేరీ ఫాతిమా అప్పర్ ప్రైమరీ స్కూలులో చదువుకుంటున్నప్పుడు అతను స్కూలుకు ఎదురుగా వున్న చాంద్ జాడాలో నివసించేవారు. అక్కడ ఆయన లెదర్ యింపోర్ట్ బిజినెస్ చేసేవారు. కాని..."

సునందిని చెప్పడం ఆపింది. ఏదో ఆలోచించసాగింది.

"కాని?—" కుతూహలంగా సునందిని ముఖంలోకి చూస్తూ అడిగాడు మనోహర్.

"అకస్మాత్తుగా ఆయన బిజినెస్ స్టాప్ చేసి నంద్యాల నుండి మద్రాసుకు మకాం మార్చారు. నంద్యాలలో వుంటున్నప్పుడు అతని పేరు రాజా నరేంద్ర్!— కాని, రాజా నరేంద్ర్ మద్రాసుకు వచ్చాక రావ్‌బహద్దూర్ రాజా నరేంద్ర సింహా అయ్యారు. వేలులో వ్యాపారం చేసే వారు, కోటీశ్వరులయ్యారు."

"అకస్మాత్తుగా అతను కోటీశ్వరుడు కావడానికి కారణం నీకు తెలుసా?"

"తెలియదు."

"రాజా నరేంద్ర్-రావ్‌బహద్దూర్ రాజా నరేంద్ర సింహాగా మారాడన్న విషయం నీకు ఎప్పుడు తెలిసింది?"

"ఆరు మాసాల క్రితం. అంటే, నా భర్త గాజుల పల్లెలో వుంటున్నప్పుడు."

"అప్పటికి ఎన్నేళ్లు అయ్యుంటుంది?"

"పంద్రెండేళ్ళు!"

"అంటే రాజా నరేంద్ర్ నంద్యాల విడిచి పెట్టి మద్రాసుకు వచ్చి పంద్రెండేళ్ళు అయినదన్న మాట!"

"అవును."

"ఏ సందర్భంలో భాస్కర్ రావ్ అతని విషయం నీతో చెప్పాడు?"

"మా ప్రక్కింటి వారికి రోజూ ఆంధ్రపత్రిక దిన పత్రిక వచ్చేది. మా వారికి పత్రిక చదివే అలవాటుంది. పెద్దమ్మాయి పత్రిక యిప్పించుకు వచ్చి వాళ్ల నాన్నకు యిచ్చేది. ఒక రోజు వారు దిన పత్రిక చదువుతూ 'సునందినీ!—' అని పిలిచారు. ఎందుకు పిలిచారో అని వంట గదిలోంచి ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళాను. 'సునందినీ!— ఈ ఫోటోలోని వ్యక్తి యెవరో నీకు తెలుసా?' అని 'స్వర్ణ జయింతి' సిల్వర్ జూబ్లికి సంబంధించిన సినిమా స్టిల్‌ను చూపిస్తూ అడిగారు.

మా వారు చూపిన ఫోటో క్రింద నిర్మాత–రావ్ బహద్దూర్ రాజా నరేంద్ర సింహ అని వ్రాసి వుంది. అది రాజా నరేంద్ర ఫోటో!– ఆ విషయమే మా వారితో చెప్పాను. ఒకప్పుడు నంద్యాలలో తోళ్ళ వ్యాపారం చేసే రాజా నరేంద్ర–ఈనాడు మద్రాసులో అంతటి పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించారంటే అందుకు కారణం లేకపోలేదు అన్నారు. ఆ కారణం ఏమిటో చెప్పమని అడిగాను.

దూలాలకుంటలో పాముల పుల్లయ్య కూతురు కస్తూరిని హత్య చేసి, పాముల పుల్లయ్య పగబట్టగా అతనికి తెలియకుండా ఎటో పారిపోయాడట. అతను చేసిన ద్రోహానికి ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలని పాముల పుల్లయ్య చేసిన ప్రయత్నమంతా వృధా అయింది. రాజా నరేంద్ర తన కూతురు కస్తూరిని హత్య చేసిన విషయం పాముల పుల్లయ్యకు సాక్ష్యాధారాలతో తెలుసు. అతను పోలీస్ రిపోర్ట్ యిస్తే అతను ఎక్కడున్నా హంతకుడిగా పట్టుబడతాడని పుల్ల

య్యాకు తెలుసు. కాని, పుల్లయ్య పోలీసులకు రిపోర్ట్ యిస్తే కస్తూరి హత్యకు కారణం చెప్పవలసి వస్తుంది. ఆ కారణం బయట పడితే పాముల పుల్లయ్య ప్రాణాలమీదికి వస్తుంది. కనుక, మనిషినే పట్టుకొని తన ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలని సమయంకోసం 12 సంవత్సరాల నుండి ఎదురు చూస్తు న్నాడు.

సునందినీ!_ పాముల పుల్లయ్య నాకు బాగా తెలుసు. ఏనాటికైనా రాజా నరేంద్ర_ జాడ తెలిస్తే రహస్యంగా తనకు తెలియజెయ్యమని నాతో ఎన్నోసార్లు అన్నాడు. అతను చేసిన ద్రోహమేమిటని, అని అడిగితే నా కూతుర్ని ప్రేమించి_చివరికి ప్రాణాలు తీశాడు, అంటాడే గాని___ ఎందుకు హత్య చేశాడు?_అని అడిగితే మాత్రం చెప్పడం లేదు. అదో దేవ రహస్యం లాంటి రహస్యంలే బాబూ!_ అంటాడు. ఇక్కడ్నించి దూలాలకుంట రెండు స్టేషన్లేగా అర్థ గంటకు లోకల్ ట్రైను వస్తుంది. రాజా నరేంద్ర అడ్రసు అతనికిచ్చి తిరుగు ట్రైన్ పట్టుకొని వచ్చేస్తాను! అన్నారు.

దూలాలకుంటకు వెళ్ళి పాముల పుల్లయ్యతో మాట్లాడి వచ్చారు. పేపరు కూడా అతని చేతికే యిచ్చి వచ్చారు. మరుసటి దినం పాముల పుల్లయ్య మా యింటికి వచ్చారు. ఇద్దరు కలిసి నంద్యాలకు పోయి ఏదో పని చూసుకొని వెంటనే తిరిగి వస్తామని వెళ్ళిపోయారు. అయిదు రోజులైనా పాముల పుల్లయ్యా గాని_మా వారు గాని రాలేదు. నాకేదో భయం వేసింది. మరుసటి రోజు, తను మద్రాసుకు వెళ్ళానని_జాలీ ఫ్రెండ్స్ క్లబ్‌లో ఉద్యోగం చేస్తున్నానని, చెప్పకుండా వచ్చి అక్కడ ఉద్యోగం చేసుకున్నం

దుకు క్షమించమని-వారు ఉత్తరం వ్రాశారు.''

సునందిని చెబుతున్న చరిత్ర వింటుంటే మనోహర్‌కు ఎంతో ఆశ్చర్యం వేయసాగింది. రాజా నరేంద్ర సింహ జీవిత విశేషాలు చాలా విచిత్రంగా వున్నాయి. అతని హత్య వెనక యింకా ఎన్ని రహస్యాలు బయటపడతాయో తెలియదు.

భాస్కరరావ్-పాముల పుల్లయ్య ఆరు మాసాల క్రితం మద్రాసుకు వచ్చారు.

భాస్కరరావ్ జాలీ ఫ్రెండ్స్ క్లబ్బులో ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు. వెంటనే భార్యకు ఉత్తరం వ్రాశాడు. అతను ఉద్యోగం కోసం మద్రాసుకు రాలేదు. రాజా నరేంద్ర సింహ మీద ప్రతీకారం తీర్చుకునే పాముల పుల్లయ్య వెంట వచ్చి, ఏ కారణం చేతనో మద్రాసులో వుండాలని ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు.

మరి, పాముల పుల్లయ్య ఏమయ్యాడు.

ఆరు మాసాల నుంచి అతను రాజా నరేంద్ర సింహ మీద ఎందుకు ప్రతీకారం తీర్చుకోలేదు? పాముల పుల్లయ్య వేషంలో వెళ్ళి భాస్కరరావ్ - రాజా నరేంద్ర సింహను పాముకాటుతో ఎందుకు అంత విచిత్రంగా హత్య చేశాడు?

అసలు పాముల పుల్లయ్య ఏమయ్యాడు.

నకిలీ నాగేశ్వర్‌ను అరెస్ట్ చేస్తే అన్ని విషయాలు బయట పడతాయి. భాస్కరరావ్, నాగేశ్వర్, డాన్సర్ కామిని-వీళ్ళంతా 'జాలీ ఫ్రెండ్స్' క్లబ్‌కు సంబంధించిన వాళ్ళు. కనుక ఈ హంతకులకు అది కీలక స్థానమై యుంటుంది, అని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు మనోహర్.

7

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ "జాలీ ఫ్రెండ్స్ క్లబ్"కు వచ్చాడు-మఫ్టీలో. అతని కళ్ళు నాగేశ్వర్ కోసం వెదక సాగాయి. అతను కనిపించలేదు.

అప్పటికి సాయంత్రం 6 గంటలైంది. నకిలీ నాగేశ్వర్ ఉదయం 9 గంటల ప్రాంతంలో పోట్లాడి కారు వేసుకొని బయలుదేరినతను నేరుగా క్లబ్‌కువచ్చి వుండా లనుకున్న మనోహర్, ఆ కారు పార్కింగ్ స్పేస్‌లోగాని, గేరేజిలో గాని, ఉంటుందేమోనని చూశాడు. గేరేజి కూడా ఓపెనింగ్‌లోనే వుంది. అక్కడ రెండు కార్లు కనపించాయి. వాటిలో నాగేశ్వర్ కారు లేదు.

"నీ పేరు?"

"కుళ్ళాయప్ప."

"నేనెవరో నీకు తెలుసా?"

"ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ బాబుగారు."

"కనుక, అబద్ధాలు చెప్పడానికి ప్రయత్నించకు. నాగేశ్వర్ వచ్చి వెళ్ళాడా?"

"రాలేదు సార్."

"నీ డ్యూటీ ఎప్పట్నుంచి?"

"ఉదయం 6 గంటల నుంచి సాయంత్రం 6 గంటల వరకు."

మనోహర్ వాచీకేసి చూశాడు. 6-12 నిమిషాలైంది.

"నీ డ్యూటీ అయిపోయిందిగా?"

"నైట్ వాచ్‌మెన్ యింకా రాలేదు. అతను వచ్చే వరకు నేనుండాలి సార్."

"అయితే నాగేశ్వర్ ఉదయం నుండి క్లబ్బుకు రాలే దంటావు?"

"రాలేదు సార్."

మనోహర్ అక్కడ్నించి క్లబ్బులో ప్రవేశించాడు. కౌంటర్ ఎదురుగా నిలబడ్డాడు. కౌంటర్‌లో కూర్చున్న మనిషి వెంటనే లేచి "కూర్చోండి సార్" అన్నాడు.

"మేనేజర్ ఎక్కడ?"

"ఒంట్లో బాగాలేదని ఈరోజు శెలవు పెట్టాడు సార్. ఆ పని ఈ రోజు నేనే చూసుకుంటున్నాను సార్."

"నాగేశ్వర్ యిక్కడికి వచ్చాడా?"

"ఈ రోజు అతను రాలేదు సార్."

"ఈ రోజు మిస్. కామిని డాన్స్ ప్రోగ్రాం వుందను కుంటాను."

"వుంది సార్."

"కామిని యిప్పుడు క్లబ్‌లో ఉందా?"

"రాత్రి 10 గంటలకు ప్రోగ్రాం వుంది సార్. 9 గంట లకు వస్తుంది."

"మిస్టర్! నీ పేరేమిటో చెప్పావు కాదు."

"మీరు అడుగకుంటే మీకు నా పేరు తెలుసునను కున్నాను. నా పేరు రాజేష్."

"మిస్టర్ రాజేష్!_ నీవు ఈ క్లబ్బులో పనిచేయ బట్టి ఎంత కాలమైంది?"

"రెండు సంవత్సరాలుదాటి మూడో సంవత్సరం జరుగు తుంది."

"భాస్కరరావ్ నీకు తెలుసు కదూ?"

"తెలుసు."

"అతను పాములవాని వేషంలో రావ్ బహద్దూర్ రాజా నరేంద్ర సింహ ఇంటికి వెళ్ళి ఎందుకు హత్య చేయ

బడ్డాడో నీకు తెలిసి వుంటుంది."

"ఆ వివరాలన్నీ నాకేమీ తెలియవు సార్. అతను క్లబ్ విడిచి ఎన్నడూ బయటికి వెళ్ళిన మనిషి కాదు. ఆ రోజు అతను పాములవాడి వేషం ధరించి అక్కడికి ఎందుకు వెళ్ళాడో అతన్ని యెవరు హత్య చేశారో ఎవరికీ అర్థం కావడం లేదు. అతను చాలా మంచివాడు సార్."

"నువ్వు అతని గురించి నిజమే చెబుతున్నావా?"

"నిజమే చెబుతున్నాను సార్."

"అతను ఇక్కడ ఏం పని చేసేవాడు?"

"మా బాస్‌కు అతను సెక్రటరీ సార్."

"మీ బాస్ రామ్మూర్తి ఇప్పుడెక్కడున్నాడు?"

"ఆయన యింకా యింటి నుంచి రాలేదు."

"ఎన్ని గంటలకు వస్తాడు?"

"7 గంటలకు."

మనోహర్ అతన్నింకేమీ ప్రశ్నించలేదు. వెంటనే టెలిఫోన్ రిసీవర్ ఎత్తి, రాధిక ఇంటి నెంబర్‌కి డయల్ చేశాడు. అయిదు నిమిషాలైన రాధిక యింటి నుంచి రెస్పాన్స్ రాలేదు.

15 నిమిషాలు ఆగి మళ్ళీ ఫోన్ చేశాడు.

రెస్పాన్స్ లేదు.

మనోహర్ రిసీవర్ దించేసి గబగబా క్లబ్ బయటికి వచ్చాడు. పార్కింగ్ స్పేస్‌లో యున్న తన రాజ్‌దూత్ మోటర్ సైకిల్ ఎక్కి రాధిక యింటికి బయలుదేరాడు.

పది నిముషాల్లో రాధిక బంగళా చేరాడు మనోహర్. బంగళా ఆవరణలో నాగేశ్వర్ కారు కనిపించింది. నాగేశ్వర్ యింటికి వచ్చాడనుకొని నేరుగా యింట్లోకి ప్రవే

శించాడు. డ్రాయింగ్ రూంలో ఒకతను కాళ్ళు చేతులు కట్టబడి వాకిలి ప్రక్కగా పడున్నాడు. అతని నోటినిండా గుడ్డ కుక్కబడి వుంది.

మనోహర్ వెంటనే అతని నోట్లోంచి గుడ్డను బయటికి లాగాడు.

"ఎవరున్నావ్? నిన్నెవరిలా చేసింది? రాధిక ఎక్కడ?" అని అడిగాడు ఆత్రుతగా.

"నేను ఇంటి నౌఖర్ని బాబూ! నాగేశ్వర్ బాబు నన్ను యిలా బంధించి, తన భార్య రాధిక వీపుకు రివాల్వర్ ఆనించి మేడపైకి నడిపించుకు వెళ్ళారు. మనిషి బాగా త్రాగి వచ్చారు. చాలా కోపంగా వున్నారు. వారు యింత దారుణంగా యెందుకు ప్రవర్తించారో తెలియదు. రాధికమీద ఆయనకి ఎంతో ప్రేమ! ఆమెకు ఒక రోజు జలుబు చేసినా నలుగురు డాక్టర్లని పిలిపించి చూపించేవారు."

నౌఖరు చెబుతున్న మాటలు మనోహర్ వినిపించుకునే పరిస్థితిలో లేడు. నాగేశ్వర్ రాధికను ఏం చేశాడోనని అతని ఆందోళన. రివాల్వర్ తీసి చేతిలో పట్టుకొని మేడపైకి పరుగెత్తాడు.

పడగ్గదిలో రాధిక అదే పరిస్థితిలో వుంది.

బాగా ఏడ్చినందువల్ల కళ్ళు ఎర్రగా వాచివున్నాయి. కణతలమీదుగా కన్నీరు ధారలుగా పోతూనేవుంది. ఆమె నోట్లోంచి గుడ్డను లాగుతూ, "మిసెస్. రాధికా! నాగేశ్వర్ ఎక్కడుు?" అని అడుగుతున్నంతలో, ప్రక్కన వుంచిన రివాల్వర్ దూరంగా ఎగిరిపడింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ తిరిగి చూసేలోగా—

"హేండ్సప్ మై డియర్ ఇన్‌స్పెక్టర్!" అన్న మాటలతోబాటు నకిలీ నాగేశ్వర్, చేతిలో రివాల్వర్ పట్టుకొని గంభీరంగా నిలుచున్నాడు.

ఆశ్చర్యచకితుడయ్యాడు మనోహర్. అతను వచ్చిన వెంటనే నాఖరును, రాధికను పరామర్శించకుండా నేరుగా సేఫ్ వున్న గది దగ్గరికి వెళ్ళివుంటే నాగేశ్వర్‌ను సులభంగా లొంగదీసుకునేవాడు. అక్కడే తను తెలివితక్కువగా ప్రవర్తించాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్! అక్కడ్నించి లేవడం అటుంచి, ఏ కాస్త కదిలినా అనవసరంగా నీ ప్రాణాలు పంచభూతాల్లో కలిసిపోతాయి. నేను రాధిక భర్త నాగేశ్వర్ కాదని నువ్వు అనుమానించి నన్ను పట్టుకోడానికి అన్వేషిస్తున్నావని నాకు తెలుసు. మిస్టర్ ఇన్‌స్పెక్టర్! నా గురించి అన్వేషించినా యిక ప్రయోజనమేమీ వుండదు. నేను ఎన్నటికీ నీ చేతులకు చిక్కను!"

"నీలాంటి కొమ్ములు తిరిగిన మొగాళ్ళ నెందరినో చూశాను. నా చేతుల్లోంచి యింతవరకు తప్పించుకోలేదెవరూ" అన్నాడు మనోహర్ తీక్షణంగా చూస్తూ.

"ఇన్‌స్పెక్టర్! నేను నీకు చిక్కను!! ఈ డబ్బు, నగలతో నేను వెళ్ళిపోతాను. ఇక ఎన్నటికీ ఈ యింటి ఛాయలకు కాదు కదా, ఈ మద్రాసు నగరంలోనే అడుగుబెట్టను. నా దారికి అడ్డు వచ్చావంటే నిర్దాక్షిణ్యంగా షూట్ చేస్తాను. గుడ్ బై!" అంటూ అతను బ్రీఫ్‌కేస్ తీసుకొని అవతలికి గెంతబోయాడు.

మనోహర్ వెంటనే కాలు ముందుకు చాపాడు స్ప్రింగ్‌లా. పోతున్నవాడల్లా కాలు తట్టుకొని దభీలుమని

క్రింద పడ్డాడు. మనోహర్ ప్రక్కకి దొర్లి లేవబోతున్న అతని గుండెలకేసి తన్నాడు. ఇనుపసుత్తిలా పడిన బూటు కాలు దెబ్బకు ఆ వ్యక్తి 'అమ్మా' అని అనకుండా ఉండలేకపోయాడు. కాని, చేతిలోని రివాల్వర్‌ను అతను విడిచిపెట్టలేదు.

అతని చేతిలోని రివాల్వర్‌ను ఎగురగొట్టాలని బూటు కాలుతో మళ్ళీ తన్నబోయాడు మనోహర్. అతను కుడి చేతిని ప్రక్కకు జార్చి, ఎడమచేత్తో మనోహర్ బూటు కాలును అందుకొని బలంగా మెలిత్రిప్పాడు. మనోహర్ కాలు నరము కలుక్కుమంది. వెంటనే క్రింద పడ్డాడు మనోహర్.

మనోహర్ యిటు తిరిగి లేచేలోగా ఆ వ్యక్తి చేతిలోని రివాల్వర్ ప్రేలిపోయింది.

అందులోంచి బుల్లెట్ దూసుకురాలేదు. కాని, అందులోంచి వెలువడిన క్లోరిన్ గాస్ మనోహర్‌ను, రాధికను స్పృహ తప్పించింది. అతను వికృతంగా నవ్వి బయటికి పరుగెత్తాడు.

కారులో కూర్చొని స్టార్ట్ చేశాడు.

8

వీధుల్లో కార్పొరేషన్ లైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

చీకటి పడుతున్న సమయం గనుక వచ్చే పోయే కార్లతో, లారీ, రిక్షాలతో, షాపింగ్స్ చేసుకువెళ్ళే స్త్రీ పురుషులతో రోడ్ చాలా రద్దీగా వుంది. జనసమ్మర్దాన్ని లెక్క చెయ్యకుండా, ట్రాఫిక్ రూల్స్‌కు వ్యతిరేకంగా రాజా నరేంద్రసింహ యింట్లోంచి బ్రీఫ్‌కేస్‌తో బయట పడ్డ వ్యక్తి, కారును రాష్‌గా డ్రైవ్ చేసుకువెళ్తున్నాడు.

తనను యెవరు చూసినా భయంలేదు. చూసినవాళ్ళు ఆ కారు రాజా నరేంద్రసింహ అల్లుడు నాగేశ్వర్ దని, అతను నాగేశ్వర్ అని అనుకుంటారు. కాని, పోలీసులు నాగేశ్వర్ రూపంలో యున్న తనను అరెస్ట్ చేయడానికి తనకోసం వేటకుక్కల్లా తిరుగుతున్నారు. కనుక తను పోలీసుల కంట బడకూడదు. ముఖ్యంగా తను బాస్ కంట బడకూడదు. అంతేకాదు. అతని అనుచరులు చూసినా తనకు ప్రమాదమే! వారు తన కారుకు ఆక్సిడెంట్ చెయ్యొచ్చు! ప్రాణాలతో గాకపోయినా తన శవాన్నయినా తీసుకువెళ్ళి బాస్ పాదాల ముందు పడవేయడం ఖాయం!

కారులో ఎంతోదూరం వెళ్ళడం కష్టం. జనసమ్మర్దం లేని స్థలంలో కారును విడిచి ఎవరికంట బడకుండా తప్పించుకోవాలి.

కారు మలుపు తిరిగి బీచ్ రోడ్ ఎక్కింది. రోడ్ ప్రక్కగా కారు నిలిపాడు. తన మేకప్ తుడిచేసుకొని అక్కడ్నించి అదృశ్యమై పోవాలనుకున్నాడు. జేబు లోంచి కర్‌చీఫ్ తీసి ముఖం తుడుచుకోబోతున్నంతలో వెనుకనుండి మెడమీద చల్లగా ఒత్తుకుంది. అది రివాల్వర్ అని గ్రహించడానికి అతనికి ఎంతో సేపు పట్టలేదు.

అతనికి ఆశ్చర్యంతోబాటు ఆందోళన అధికమైంది. తనకు తెలియకుండా కారు బాక్ సీట్లో దాక్కొని ఎవరో అంతదూరం వచ్చారు. అంటే, తను రాజా నరేంద్రసింహ యింట్లో ప్రవేశించడం యెవరో చూశారు. తను పని పూర్తి చేసుకొని తిరిగి వచ్చేలోగా కారులో నక్కి కూర్చున్నారు. తప్పించుకోవాలనే తొందరబాటులో కారులో తొంగిచూసే అవకాశం లేకపోయింది.

"మిస్టర్ రమేష్! నీ ఎత్తులు నా దగ్గర సాగవు" అని హెచ్చరించిందా స్వరం.

ఆమె డాన్సర్ కామిని అని గ్రహించడానికి అతనికి ఎంతో సేపు పట్టలేదు. ఆమె సాహసానికి రమేష్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"డార్లింగ్! నువ్వా?" అన్నాడు.

రమేష్ ఆ మాట చెబుతూనే కామిని కాలసర్పంలా బుసకొట్టింది.

"షటప్! చేసిన మోసం చాలక నన్ను యింకా 'డార్లింగ్!' అని పిలుస్తున్నావా? సిగ్గులేదూ?"

అతను నవ్వాడు.

"నేనెందుకు సిగ్గుపడాలి డియర్?"

"నాగేశ్వర్లా నటించి నా యవ్వనంతో ఆటలాడి నందుకు. నన్ను నమ్మించి నా జీవితాన్ని నాశనం చేసి నందుకు!"

"అందుకు బాధ పడుతున్నావా?"

"అంతేకాదు. మోసపోయి నా శీలాన్ని ఒక దుర్మా ర్గుడికి అర్పించినందుకు అవమానంతో కుమిలి పోతు న్నాను."

"అలా ఫీలవడానికి నువ్వేం పతివ్రతవు కాదుగా?"

"ర... మే...ష్!?"

"కాళ్ళకు గజ్జలుకట్టి నీ సొగసు సోయగాలను పది మంది ముందు ప్రదర్శించి రసికులను ఉన్మత్తులను చేసే విధంగా నాట్యం చేసే నాట్యకత్తె! నీకూ మానాభి మానా లున్నాయా? వాట్ ఎ వండర్?"

"ఉదరపోషణకోసం నేను నాట్యగత్తె నయినంత

మాత్రాన, సహృదయులైన ఆడవాళ్ళతో పోల్చదగిన నీచురాలిని కాను. నాట్యగత్తెలకు కూడా హృదయముంటుందని, పవిత్రంగా ప్రేమించే మనసు వుంటుందని తెలియని మూరుడివి! నాగేశ్వర్‌ను నేను హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించాను. అతను నన్ను ప్రాణాధికంగా ప్రేమించాడు. మేము త్వరలో వివాహం చేసుకోబోతున్నాము. ఇంతలో నీ మోసానికి నేను బలి అయిపోయాను. నాగేశ్వర్‌కు నేను ద్రోహం చెయ్యలేను. నీ అసలు స్వరూపం తెలుసుకొని నీమీద కసి తీర్చుకోడానికి బాస్‌తో చేతులు కలిపి నిన్ను అనుసరించవలసి వచ్చింది. ఎందుకు తెలుసా?''

''నన్ను చంపడానికా?''

''ఆ పని చెయ్యాలంటే ఈ క్షణమే నీ శవాన్ని నేను కళ్ళ జూడగలను. నా ప్రతీకారం తీర్చుకొని ఆనందించగలను. కాని, నాగేశ్వర్ ఏమయ్యాడో చెప్పేవరకు నీ గుండెల్లో నిద్రపోతాను. చెప్పు! నాగేశ్వర్ ఎక్కడ?'' రివాల్వర్ బారెల్‌ను అతని మెడకు కాస్త గట్టిగా ఒత్తుతూ అంది కామిని.

''కామినీ! నాగేశ్వర్‌ను మర్చిపో! మనిద్దరం దూరంగా పారిపోయి పెళ్ళిచేసుకొని హాయిగా జీవిద్దాం.''

''నీతో పెళ్ళి ఈ జన్మలో జరుగదు.''

''ఏం? నాగేశ్వర్‌ను పెళ్ళి చేసుకుంటావా?__'' అంటూనే సడెన్‌గా ప్రక్కకు జారి రెప్పపాటులో కామిని చేతిలోని రివాల్వర్‌ను లాక్కున్నాడు.

కామిని కెవ్వున కేక వేసింది. రివాల్వర్‌తో ఆమెను షూట్ చేయబోయేంతలో కారు టైర్ బర్స్టు అయిన శబ్దమయ్యింది.

కామినికి మెరుపులా ఒక ఆలోచన తట్టింది. అతను ట్రిగ్గర్‌పై వ్రేలుంచే లోగా కాలెత్తి రమేష్ చేతికేసి తన్నింది. రివాల్వర్ ఎగిరి కారు టాపుకు తగిలి లోపలే పడిపోయింది.

ఓ కారు వచ్చి వెనుక కొద్దిదూరంలో ఆగింది. ఆ కారులో వున్న అయిదుగురు వ్యక్తులు రివాల్వర్లు పట్టుకొని రమేష్‌వద్ద కురికారు.

రమేష్ చటుక్కున వంగి కారులో పడియున్న రివాల్వర్‌ను అందుకోబోయాడు. కామిని అతను రివాల్వర్ అందుకోడానికి వంగేసరికి అమాంతంగా రెండుకాళ్ళు ఎత్తి అతని మెడమీద వేసింది. అతని తల ఆమె కాళ్ళ మధ్య యిరుక్కుంది.

ఆమె చేసిన మోసానికి మహోగ్రుడై, "కామినీ! నీ ప్రాణాలు తీస్తాను" అని మెడ విడిలించుకుంటూనే రివాల్వర్‌ను అందుకోబోయాడు. కాని, కామిని అతనికి ఆ అవకాశాన్ని యివ్వక వెంటనే అతని చెయ్యి అందుకొని గట్టిగా కొరికింది.

అతని చేతిలో ఆమె పళ్ళు దిగబడ్డాయి. రక్తం కారింది. అతను బాధగా అరిచాడు. ఎంత బలంగా లాగినా కామిని నోట్లోంచి చెయ్యి విడిచిపెట్టలేదు. రక్తం చల్లగా జారుతోంది.

"కామినీ? ఏమిటీ రాక్షసత్వం? యూ డెవిల్! నా చెయ్యి..." అతని మాటలు పూర్తికాక ముందే, కారు దగ్గరికి చేరిన బాస్ అనుచరులు, అయిదుగురు అయిదు రివాల్వర్లను అతని వీపుకు ఆనించారు.

"వెల్‌డన్ మిస్. కామినీ! నీ సమయస్ఫూర్తి అభినంద

నీయమైంది. రమేష్ యిక పారిపోలేడు, అతన్ని విడిచి పెట్టు!" అన్నాడు ఒకవ్యక్తి కారులోకి తొంగిచూస్తూ.

కామిని కాళ్ళు తీసుకుంటూ ఒక కాలుతో అతని ముఖంమీద తన్నింది. అతని తల కారు టాప్‌కు తగిలింది. ముక్కు అదిరి బొటబొట రక్తం కారసాగింది. ఆమె అతని చేతిని విడిచిపెట్టి నడుమువరకు జారిపోయిన చీరను సవరించుకుంటూ లేచి కూర్చుంది. ఆమె ఆయాసంతో రొప్పుతూనే—

"మిస్టర్ రమేష్! దగాపడ్డ ఆడది తెగిస్తే యేమైనా చెయ్యగలదు. నువ్వు నాకు చేసిన మోసానికి నీకీ శిక్ష చాలదు. నిన్ను ముక్కలుగా నరికి పోగులు పెట్టినా నా కసి, కక్ష, ప్రతీకార వాంఛ చల్లారదు. ఇక నువ్వు బాస్‌కు చేసిన ద్రోహానికి ఎంతటి శిక్షను అనుభవిస్తావో తెల్సుకుందువుగాని!" అని కామిని మరో దెబ్బ వెయ్యడానికి చెయ్యి ఎత్తింది.

"మిస్. కామినీ! నీ కసి, క్రోధం తీర్చుకోడానికి యిది సమయము కాదు. ఆలస్యం చేస్తే మనమందరము పోలీసులకు దొరికిపోవచ్చు. కామినీ! త్వరగా వెళ్ళి మన కారులో కూర్చో. ఈ యిడియట్‌ని బంధించి బాస్ దగ్గరికి తీసుకువెళ్దాం!" అని చెప్పగానే కామిని కారులోంచి క్రిందికి దిగి, వాళ్ళు తెచ్చిన కారువైపుకు బయలుదేరింది.

"మిస్టర్స్! ఇంతమందిలోంచి నేను తప్పించుకో వెళ్ళడం కల్ల. నన్ను బంధించకండి. ఈ బ్రీఫ్ కేసులో ఎంతో డబ్బు, నగలున్నాయి. మీరు 'సరే' నంటే యీ సంపదను అందరము సమంగా పంచుకొని ఎవరి దారిన వాళ్ళం వెళ్ళిపోదాం. అర్ యూ అగ్రీడ్?" ముక్కు

ల్లోంచి కారుతున్న రక్తాన్ని తుడుచుకుంటూ, కామిని కొరికినందువల్ల కండ తెగి రక్తం చిమ్ముతున్న చేతికేసి చూచుకుంటూ అన్నాడు రమేష్.

"మొత్తం విలువ ఎంత వుంటుంది మిస్టర్ రమేష్?" అడిగాడు ఒకడు.

"డబ్బు నగలు కలిసి పంద్రెండు లక్షలు!"

అందరూ ఫక్కుమని నవ్వారు.

"ఆఫ్టరాల్ పంద్రెండు లక్షలు!..." ఒకడు నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు.

"సిగరెట్‌కు పదిపైసలు లేక అడుక్కుతిన్న రోజులు మర్చిపోయావా మిస్టర్ రాబర్ట్? లక్షలంటే లెక్కలేకుండా మాట్లాడుతున్నావు?"

"నాన్‌సెన్స్!" రాబర్టు కోపంగా అరిచాడు. "నిన్ను పట్టి తెచ్చిస్తే బాస్ మాకేం బహుమానం యిస్తానన్నాడో తెలుసా? మనిషికి పాతిక లక్షలు బహుమానం!"

"నన్ను పట్టుకుంటే మీ కందరికీ లభించేది 150 లక్షలు! ఓ మైగాడ్! అంతడబ్బు మీ కెందు కిస్తానన్నాడు బాస్?"

"నీవల్ల బాస్‌కు అయిదుకోట్ల రూపాయలు లాభిస్తాయి గనుక!"

"ఎలా?"

"షటప్! అధిక ప్రసంగం అక్కర్లేదు" అని రాబర్టు అతని చేతులను కట్టివేశాడు.

రమేష్‌ను కారులో వేశారు. అరవకుండా నోటికి ప్లాస్టర్ అంటించారు.

కారు బాణంలా ముందుకు దూసుకువెళ్ళింది.

9

"మిస్టర్ రమేష్!"

బాస్ నేత్రాలు చింతనిప్పుల్లా మెరుస్తున్నాయి. అతని చేతుల్లో వున్న హంటర్ నల్లత్రాచులా నిగనిగలాడుతోంది. ఆకలిగొన్న పెద్దపులిలా రమేష్‌కేసి తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు.

"మి...స్ట...ర్...ర...మే...ష్!?" పళ్ళు పటపట కొరుకుతూ, "నన్ను ద్రోహం చేసినవారెవ్వరూ యింత వరకు బ్రతికి బట్టకట్టలేదని నీకు తెలుసు. నాకు ద్రోహం చెయ్యడానికి నీకు ఎన్ని వేల గుండెలున్నాయి? ఆశ అంటు రోగం వంటిది. దురాశాపీడితుడైన మానవుడు ప్రాణాలకు తెగించి ఎంతటి సాహసం చేయడానికైనా వెను దియ్యడు. అలాంటి కోవకు చెందిన మానవుడివి నువ్వు! నెవర్ మైండ్. చేసేదేదో చేశావు. జరిగిందేదో జరిగి పోయింది. నువ్వు దురదృష్టవంతుడివి గనుక మళ్ళీ నా సమక్షానికి రాగలిగావు. చేసింది ద్రోహమని సిగ్గుపడకు! ఇప్పటికైనా నిజాన్ని బయటపెట్టు!"

హృదయం అవమానాగ్నిలో భగభగ మండుతున్న రమేష్‌నుండి నిజం గ్రహించడానికి, శాంత ఓర్పుతో బుజ్జగిస్తున్న ధోరణిలో అడిగాడు బాస్.

"క్షమించండి బాస్! నేను అబద్ధం చెప్పడంలేదు. నన్ను నమ్మండి!"

"నిన్ను నమ్మాను రమేష్! అందుకే నేను స్వయంగా నిర్వహించవలసిన కార్యాన్ని నీకు అప్పగించాను. కాని, నువ్వేం చేశావ్?..."

"మీరు చెప్పిన విధంగా నాగేశ్వర్‌లా నటించాను.

రాజా నరేంద్రసింహను హత్యచేసి రహస్యంగా కాజేసిన వజ్రాలపెట్టెను అపహరించిన, పాములవాడి వేషంలో వున్న భాస్కరరావ్‌ను హత్యచేసి, అయిదుకోట్లు వెల జేసే వజ్రాలపెట్టెను మీకు తెచ్చియిచ్చాను.''

"ఆ పెట్టెలోవున్న వజ్రాలను అపహరించి, అందులో నకిలీ వజ్రాలను వుంచి పెట్టెను తెచ్చి నాకు యిచ్చావు. ఆ నకిలీ వజ్రాలు వెయ్యిరూపాయలుకూడా వెలచెయ్యవు. చెప్పు! ఆ వజ్రాలు ఎక్కడ దాచావు?''

"నా మాట నమ్మండి బాస్. నేనలాంటి మోసం చేసి యుంటే ఈ డబ్బు, నగలకోసం కక్కుర్తిపడి మీ చేతులకు చిక్కియుండేవాడిని కాదు. ఆ వజ్రాలతో నే మాయమైయుండేవాడిని. ఆ వజ్రాలు భాస్కర్‌రావ్‌కు రాజా నరేంద్రసింహ యిచ్చినవే బాస్!''

"షటప్! యూ బ్లడీ సువ్వర్!'' నోటిలోని సిగరెట్‌ను తీసి నేలకేసి విసరికొట్టాడు. అతని చేతిలోని హంటర్ గాలిలో లేచి రమేష్ వీపుమీద నాట్యం చేసింది.

"నీ మాయమాటలకు మోసపోవడానికి నేను పాలుత్రాగే పసివాడిని కాదు. బద్మాష్! నిన్ను ముక్కలు ముక్కలుగా నరుకుతాను. చెప్పు! ఆ వజ్రాలు యెక్కడ దాచావు?''

"ఆ వజ్రాలను రాజా నరేంద్రసింహ యెక్కడ దాచాడు?...ఇలాంటి మోసాలు జరుగవచ్చునని రాజా నరేంద్రసింహ తగిన జాగ్రత్త తీసుకొని వుంటాడు గనుక, ఆ పెట్టెలో నకిలీ వజ్రాలు పెట్టివుంటాడు బాస్. నేను నిజమే చెబుతున్నాను బాస్. నన్ను చిత్రవధ చెయ్యకండి!'' అన్నాడు బాధగా రమేష్.

బాస్, రమేష్ సమాధానాన్ని ఒకసారి అవలోకనం చేసుకొని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. "మిస్టర్ ఆల్ ఫ్రెడ్!"

"ఎస్. బాస్" ఆల్ ఫ్రెడ్ ముందుకు వచ్చాడు.

"ఈ యిడియట్ ని ఐరన్ రూంలో బంధించండి! అక్కడ బంధించివున్న నాగేశ్వర్ ను యిక్కడికి తీసుకు రండి!" అని ఆజ్ఞాపించాడు.

నలుగురు కలిసి రమేష్‌ను ప్రక్కగదిలోకి తీసుకువెళ్ళి బంధించారు.

నాగేశ్వర్ ను తీసుకొచ్చి బాస్ ముందు ప్రవేశపెట్టారు.

నాగేశ్వర్ ను చూసేసరికి మిస్. కామిని ఆశ్చర్యాన్వితురాలైంది. రమేష్, నాగేశ్వర్‌లా ఎందుకు నాటక మాడాడు ఆమెకు ఇప్పుడు అర్థమైంది. రమేష్ నాగేశ్వర్‌లా నాటకమాడుతున్నాడంటే, అతను నాగేశ్వర్ ను హాత్యచేసి వుండొచ్చనుకుంది. రాజా నరేంద్రసింహా ఎందుకు హాత్య కాబడ్డాడో, అతన్ని ఎవరు హాత్యచేశారో తెలుసుకున్న కామిని, నాగేశ్వర్ కు సహాయంచేసి ప్రియురాలుగా తన ధర్మం నెరవేర్చుకోవాలనుకుంది.

నాగేశ్వర్ అక్కడే రివాల్వర్ చేతబట్టి నిలుచున్న కామినిని చూసి విస్తుపోయాడు. ఆ కుట్రలో కామిని కూడా కలిసియుందని అపార్థం చేసుకున్న నాగేశ్వర్ హృదయం మండిపోయింది. కోపోద్రేకాలతో తీక్షణంగా చూస్తూ, "కామినీ! నీ నిజరూపు యిదన్నమాట! నీ వల పంతా బూటకమని యింతవరకు తెలుసుకోలేకపోయాను. రాక్షసీ! ఎంత వంచన! ఛూత్!" అని ఉమ్మేశాడు.

అతను నిజం గ్రహించలేక అపార్థం చేసుకుంటున్నా

డని కామిని ఎంతో బాధపడింది. అతని పరిస్థితి ఆమె మనసులోని ప్రేమను కరిగించి కన్నీళ్ళను తెచ్చిపెట్టింది. ఆ కుట్రతో తనకు సంబంధంలేదని ఇప్పుడు చెబితే బాస్ అపార్థం చేసుకోవచ్చు. కనుక బాస్‌కు తెలియకుండా అతని ప్రాణాలు రక్షించాలి అని నిర్ధారించుకున్న కామిని కళ్ళనుండి జారుతున్న కన్నీళ్ళను జాగ్రత్తగా తుడుచుకుంది.

“మిస్టర్ నాగేశ్వర్! మీ మామయ్యవద్దనున్న వజ్రాలను అపహరించడానికి నీ స్థానంలో రమేష్‌ను వుంచాను. ఎవరికీ అనుమానం వెయ్యకుండా సులభంగా ఆ కార్యం సాధించాలని నిన్ను రహస్యంగా బంధించి వుంచాను. కాని, అనుకున్నదొకటి, జరిగిందొకటి! రమేష్ తెచ్చిన వజ్రాలు అసలైన వజ్రాలు కాదు. నకిలీ వజ్రాలు. ఆ వజ్రాల రహస్యం నీ మామయ్య నీతో చెప్పివుంటాడు. చెప్పు! అసలైన వజ్రాలు ఎక్కడున్నాయి?”

“అసలు మామయ్యవద్ద వజ్రాలున్న విషయమే నాకు తెలియదు. ఇక అసలు వజ్రాలు ఎక్కడున్నాయని అడిగితే నేనేం చెప్పేది?”

“నో...నీవు అబద్ధం చెబుతున్నావు. రాజా నరేంద్ర సింహ నకిలీ వజ్రాలను తనదగ్గర వుంచుకున్నాడంటే అసలు వజ్రాలను ఎక్కడైనా దాచివుంటాడు. ష్యూర్. సందేహంలేదు. ఆ రహస్యం మీ యింట్లో ఏ ఒక్కరికీ తెలియకుండా వుంటుందంటే నేను కాదు కదా, ఎవ్వరూ నమ్మే విషయం కాదు. అతనికి కొడుకులు లేరు. రాధిక ఒక్కతే కూతురు! ఆ రాధిక భర్తవు నువ్వు! కొడుకువైనా, అల్లుడివైనా నువ్వే అతనికి. ఏ కారణంవల్లా,

ఎన్నడూ అతను మరణించినా ఆ వజ్రాల రహస్యం అతని తోనే సమాధి కట్టుకుపోతుందని అతనికి తెలుసు. కనుక, ఆ సంపదకు సంబంధించిన రహస్యాలు తప్పకుండా చెప్పి వుంటాడు. ఇంతవరకు నిన్ను బంధించి గౌరవంగానే చూసుకున్నాము. నిజం బయట వెయ్యకపోతే ఏం జరుగు తుందో తెలుసా?''

''వజ్రాల విషయం మీరు చెప్పేవరకు మామయ్యవద్ద వజ్రాలున్నాయనే సంగతి నాకు తెలియదంటే నమ్మండి. మామయ్యవద్ద వజ్రాలున్నాయన్న విషయం నిజమైతే వాటిని ఎక్కడ దాచాడో మామయ్యకే తెలిసివుంటుంది. అసలు అయిదుకోట్లు విలువచేసే వజ్రాలు మామయ్యకు ఎక్కడివి?''

''షటప్! యూ స్కౌండ్రల్! ఏమీ తెలియని అమా యకుడిలా నటించకు! 12 సంవత్సరాల క్రితం మీ మామయ్య నంద్యాలలో వున్నప్పుడు తోళ్ళ వ్యాపారం చేసేవాడు. మీ మామయ్య మంచి వేటగాడు. వేటకోసం అప్పుడప్పుడు నల్లమల అడవులకు వెళ్ళేవాడు. నల్లమల అడవుల్లో యున్న దూలాలకుంటలో పుల్లయ్య అనే ఒక పాములవాడు నివాస ముంటున్నాడు. భార్య పోయిన మీ మామయ్య పాముల పుల్లయ్య కూతురు కస్తూరిని ప్రేమించాడు.

ఒకనాడు పాముల పుల్లయ్య పాములు పట్టడానికి అడవిలోకి వెళ్ళాడు. ఒక చెట్టుక్రిందనున్న పాముపుట్టను త్రవ్వాడు. పూర్తిగా పుట్టను త్రవ్వినా పాము కనిపించ లేదు. ఒక పెద్దరాయి కనిపించింది. పుట్టక్రింద పెద్దరాయి కనిపించడం అతనికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. వెంటనే

రాయిని తొలగించాడు. ఆ రాయి క్రింద ఒక చిన్న పెట్టె దొరికింది. తెరిచి చూశాడు. ఆ పెట్టెనిండా వజ్రాలు వున్నాయి. పాముల పుల్లయ్య ఆశ్చర్యానికి అంతు లేదు.

ఆ వజ్రాల పెట్టె అక్కడ యెలా దొరికిందో తెలుసా? పూర్వం గజదొంగలకు స్థావరం నల్లమల అడవులు. ఒక నాడు ఒక విదేశ విమానం కూలిపోయింది అడవుల్లో. ఎందరో చచ్చారు. కొందరు గాయపడ్డారు. ఆ సమయం ఆ గజదొంగలు కూలిపోయిన విమానాన్ని పరిశోధించారు. ఆ వజ్రాల పెట్టె వారికి విమానంవద్ద దొరికింది. వాళ్ళు, ఆ పెట్టెను తీసుకొని భూమిలో గుంట త్రవ్వి పాతిపెట్టారు. గుర్తుకోసం దానిమీద రాయిని ఉంచి వెళ్ళారు.

కూలిపోయిన విమానం వద్ద పదిహేను రోజుల వరకు పోలీసులు గస్తీ ఉన్నారు. వాళ్ళు పేరు గాంచిన గజ దొంగలు గనుక పోలీసుల కంటబడకుండా ఆ పదిహేను రోజులు మరోచోట తలదాచుకున్నారు. ఒక నాడు తుఫాను లాంటి గాలివాన వచ్చింది. ఆ గాలి ఉధృతానికి చెట్లు విరిగిపోయాయి. వర్షం నీళ్లు ప్రవహించి అది పల్లపు ప్రాంతం కావడం వల్ల మట్టి మేట వేసింది.

పోలీసులు అడవి వదిలిపోయిం తరువాత గజదొంగలు వజ్రాల పెట్టెకోసం వెతికారు. ఆ భయంకరమైన అడవిలో దారి తప్పి ఆ గుర్తును కనుక్కోలేకపోయారు. పైగా మట్టి మేట వేయడం వల్ల రాయి కనిపించలేదు. మన భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం రాకపూర్వం జరిగిన విషయం.

అదృష్టం కొద్ది ఆ వజ్రాల పెట్టె పాముల పుల్లయ్యకు దొరికింది. బాల్యం నుండి అతను దూలాలకుంటలోనే

నివాసముంటున్నాడు గనుక ఆ వజ్రాల చరిత్ర అతనికి జ్ఞాపకముంది. పుల్లయ్య ఆనందానికి అంతులేదు. ఆ వజ్రాల పెట్టెను తీసుకుని పాముల బుట్టలో పెట్టుకొని యింటికి వచ్చాడు. ఆ విషయం కూతురు కస్తూరితో చెప్పాడు. ఆ వజ్రాల విలువ అన్నీ కలిసి రెండు లక్షలు కావచ్చని అతని అంచనా.

అసలు ఒక వజ్రాన్ని తీసుకొని నంద్యాలలో ఒక సేఠ్‌కు అమ్మాడు. యాభై లక్షలు ఖరీదు చేసే ఆ వజ్రానికి వెయ్యి రూపాయలు ఇచ్చాడు సేఠ్. ఆ వెయ్యి రూపాయలకే సంతోషంతో పొంగిపోయిన పాముల పుల్లయ్య-కూతురికి క్రొత్త బట్టలు-కొన్ని బంగారు నగలు తీసుకొని యింటికి వెళ్ళాడు. అతను ఎక్కడికైనా ఊరికి వెళితే, తిరిగొచ్చేసరికి కస్తూరి చిరునవ్వుతో ఎదురు పడేది. కాని, ఆ రోజు కస్తూరి శవం-తండ్రికి స్వాగత మిచ్చింది.

కస్తూరి హత్య చేయబడింది గన్‌తో. కల్లా కపట మెరుగని అమాయకురాలు కస్తూరి-ప్రియుడైన మీ మామయ్యకు ప్రేమవాహినిలో కొట్టుకుపోయి ఆ ఆనందంలో వజ్రాల పెట్టె చూపించింది. అతని కళ్ళు కుట్టాయి. ఆ వజ్రాలు తన సొంతం చేసుకోదలచి మనసిచ్చిన మగువ కస్తూరిని షూట్ చేసి వజ్రాల పెట్టెతో పరారీ అయ్యాడు.

పరిస్థితిని అర్థం చేసుకున్న పాముల పుల్లయ్య హృదయం పగిలి కన్నీటి రూపమై బయటపడింది దుఃఖం. ఒక్కగానొక్క కూతురు కస్తూరి మీద అతనికి పంచ ప్రాణాలు. అంతటి దారుణం యెవరు చేశారో కూతురిపైన గాయాలను బట్టి అర్థంచేసుకున్న పాముల పుల్లయ్య మీ మామయ్య రక్తం త్రాగాలని నంద్యాలకు వెళ్ళాడు. అప్పటికే మీ మామయ్య ఊరు విడిచి-మద్రాసుకు చేరుకున్నాడు.

నాగేశ్వర్!_ఈ చరిత్రంగా నాకెలా తెలుసునని అడుగుతావేమో!_12 సంవత్సరాల తర్వాత మీ మామయ్య ఉనికి పాముల పుల్లయ్యకి పత్రికల ద్వారా తెలిసింది. పాముల పుల్లయ్యకు భాస్కరరావ్ తెలుసు. భాస్కర రావ్‌కు చరిత్రంతా చెప్పి తనకు సహాయం చేస్తే అందులో రెండు వజ్రాలు యిస్తానన్నాడు.

భాస్కరరావ్, పాముల పుల్లయ్యకు తెలియకుండా రాజా నరేంద్ర సింహ వద్ద నున్న వజ్రాలను దక్కించుకొని కుబేరుడు కావాలని కలలు కన్నాడు. పాముల పుల్లయ్యను హత్య చేసి భాస్కరరావ్ నా కంటబడ్డాడు. పోలీసులకు చెప్పకుంటే నాకు రహస్యం చెబుతానన్నాడు. అతనికి అభయమిచ్చాను. వజ్రాల రహస్యం బయట పెట్టాడు భాస్కరరావ్. అంతే, పాముల పుల్లయ్య శవాన్ని అడ్రసు తెలీకుండా చేశాను.

"పాముల పుల్లయ్యను చూస్తే రాజా నరేంద్ర సింహ గుండెలు పగులుతాయి. మరెవరైనా వెళితే వజ్రాల రహస్యం బయట పెట్టడని తెలుసు. కనుక, భాస్కర రావ్‌ను పాముల పుల్లయ్యగా వేషం వేయించి_ఒక పాముల వాని ద్వారా నాగుపామును తెప్పించి ఆ పని భాస్కరరావ్‌కు అప్పగించాను. ఆ సాయంత్రంతు నిన్ను బంధించాను. పుల్లయ్యనే చంపిన భాస్కరరావ్ నన్ను మోసం చేయడని నమ్మకం ఏమిటి? అందుకే వజ్రాలు అతని చేతికి రాగానే అక్కడే అతన్ని అంతం చేయమని రమేష్‌ను_నీ రూపంలో పంపించాను.

వేసుకున్న ప్లాన్ సక్సెస్ అయింది. కాని, మీ మామయ్య చేసిన మోసమో_లేక రమేష్ చేసిన మోసమో_

నా చేతికి నకిలీ వజ్రాలు వచ్చాయి. నాగేశ్వర్!_ఆ వజ్రాల రహస్యం తప్పకుండా నీకు తెలిసియుంటుంది. అవి ఎక్కడున్నాయో చెప్పి ప్రాణాలు రక్షించుకో!"

"మిమ్మల్నెలా నమ్మించాలో నా కర్థం కావడం లేదు. వజ్రాల సంగతి నాకేమీ తెలియదు."

బాస్ చేతిలోని హంటర్ అతని ముఖంపై ఆడింది. గడ్డం చిట్లి రక్తం వచ్చింది.

బాస్ నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేస్తాదేమోనని కామిని మనసు విలవిల్లాడింది. వెంటనే కామిని ముందుకు వచ్చి, "ఆగండి బాస్! మీరు అతన్ని చిత్రవధ చేసి చంపినా నిజం చెప్పడు. నాగేశ్వర్ వజ్రాల రహస్యం బయట పెట్టాలంటే నేను చెప్పినట్లు చెయ్యండి బాస్" అంది కోపాన్ని నటిస్తూ.

హంటర్ చేతిలో పట్టుకొనే "మిస్ కామినీ! ఏం చేయాలో త్వరగా చెప్పు!" అని కామినివైపు తిరిగి అడిగాడు బాస్.

10

కామిని నాగేశ్వర్ కేసి తీక్షణంగా చూసింది.

"కామినీ! నీవు గోముఖ వ్యాఘ్రానివి! తేనెపూసిన కత్తివి! నన్ను ప్రేమించి, నీతోనే నాకు లోకమని నమ్మించి, చివరికి యింతకు తెగిస్తావా? కృతఘ్నురాలా! వంచకీ! నీ ముఖం నాకు చూపించకు. సిగ్గులేదూ?"

కామిని వికటంగా నవ్వింది.

"నువ్విలాగే మొండికేశావంటే నీ ముఖమే ప్రపంచానికి కనబడకుండా పోతుంది."

"ఏం? చంపేస్తావా వగలాడీ?"

"నిన్నింత సులభంగా చంపను మిస్టర్. నీ భార్యను క్షణాలమీద తెప్పించి నీ ముందుంచుతాను. నీ కళ్ళ ఎదురుగా, యమభటుల్లా నిలుచునున్న బాస్ మనుషులు రాధికను అనుభవించి ఆనందిస్తారు. వివస్త్రను చేసి ఆమె శరీరాన్ని ఒక్కొక్క కండగా కోసి నీ పాదాలముందు పడవేస్తారు. నువ్వు ఆ భయంకర దృశ్యం చూడలేక..." అని చెబుతుంటే, కామిని మాటలు పూర్తికాకముందే—

"కా...మి...నీ! రాక్షసీ! నీవు ఆడదానివి కాదూ? నీకు హృదయం లేదూ?" అని అరిచాడు.

కామిని ఒక్క పరుగులో నాగేశ్వర్ ముందు నిలిచింది. "ఫటవ్!" అంటూ చెంపపై ఈడ్చి కొట్టింది.

తోకత్రొక్కిన భుజంగంలా తీక్షణంగా కామినికేసి చూశాడు.

కామినికూడా క్రోధపూరితంగా అతని కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి చూసింది. బాస్‌గాని, అతని అనుచరులుగాని తనను గమనించని విధంగా, నాగేశ్వర్‌కు కనుసైగ చేసింది. ఆ సైగతోబాటు రెండు కన్నీటి చుక్కలు జారి పయిటపై బడ్డాయి.

"నాగేశ్వర్! చెప్పు! ఆ వజ్రాలు ఎక్కడున్నాయి?"

"నాకు తెలియదు."

"దట్స్ ఆల్‌రైట్!" అని బాస్ ముందుకు వెళ్ళి, "బాస్! ఈ మూర్ఖుడు దారికి రావాలంటే రాధికను యిక్కడికి తీసుకురావాలి. నేను చెప్పినట్లు చేస్తేగాని నాగేశ్వర్ నిజం బయటపెట్టడు" అంది కామిని.

"వండర్‌ఫుల్ ఐడియా. కామినీ! యువార్ ఏ గ్రేట్

గర్ల్! మంచి ప్లాన్ వేశావ్! క్షణాల్లో రాధికను తెప్పి స్తాను. మిస్టర్ ఆల్ ఫ్రెడ్!"

"ఎస్. బాస్" ఆల్ ఫ్రెడ్ ముందుకు వచ్చాడు.

"మిస్. కామిని చెప్పిన మాటలు విన్నావ్ కదూ? వెంటనే వెళ్ళి రాధికను జాగ్రత్తగా తీసుకురండి! పోలీసుల కంట బడితే మీ ప్రాణాలు తీస్తాను."

"అలాగే బాస్" అని ఆల్ ఫ్రెడ్, రివాల్వర్ జేబులో వేసుకొని, యింకా ముగ్గుర్ని పిలుచుకొని బయటికి వెళ్ళ బోయాడు.

"ఆగండి!" అని అరిచాడు నాగేశ్వర్.

నలుగురు చప్పున ఆగిపోయారు. అర్థంగాక బాస్ ముఖంలోకి చూశారు.

బాస్ ఆశగా నాగేశ్వర్ ముఖంకేసి చూశాడు.

"చెబుతాను. నా భార్య జోలికి పోకండి!"

బాస్ ముఖం సంతోషంతో వికసించింది.

నాగేశ్వర్ రెండు భుజాలు పట్టుకొని, సంతోషంతో ప్రేమపూర్వకంగా ఊపాడు. "మై డియర్ నాగేశ్వర్! త్వరగా చెప్పు! మీ మామయ్య ఆ వజ్రాలను ఎక్కడ దాచాడు?"

"ఏ పుట్టలో ఏ పాముంటుందో యెవరూ గ్రహించ లేరు. రహస్యం అందరికీ తెలిస్తే మీరు మోసపోయే అవ కాశముంది. కామిని తప్ప..."

"గుడ్. నీ బుర్ర చాలా గట్టిది. ముందాలోచన లేకనే ముఠాను తయారుచేసి మోసపోతున్నాను. ఒక్క కామిని తప్ప అందరూ దురాశాపరులు, మోసగాళ్ళూను. ఆల్ రైట్!" అని అందరివైపు తిరిగి చూస్తూ, "మీరందరూ

వెళ్ళండి! అవసర మొచ్చినప్పుడు పిలిపిస్తాను. యు ఆల్ కెన్ గో!'' అన్నాడు.

అందరూ వెళ్ళిపోయారు.

''కమాన్ ప్రొసీడ్ మై డియర్'' అన్నాడు.

''రహస్యం బయటవేశాక నా ప్రాణాలు తీయరని గ్యారంటీ ఏమిటి?''

''రహస్యం బయట వేస్తే నీ ప్రాణాలు తీయను. వజ్రాలు చేతికి రావటం లేటే నువ్వనుకున్నంతా జరుగుతుంది.''

''సరే, అదృష్టంలో యెలా రాసివుంటే అలా జరుగుతుంది. అదృష్టవంతుల్ని చెడగొట్టేవారు, దురదృష్టవంతుల్ని బాగుచేసేవారెవ్వరూ లేరు. బాస్! మా మామయ్య పడుకునే పందిరిమంచం క్రింద నున్న కార్పెట్ తొలగిస్తే గచ్చునేల కనిపిస్తుంది. ఆ గచ్చునేలమీద చదరంగా నాలుగు నల్లని చుక్కలు కనిపిస్తాయి. ఆ నాలుగు చుక్కలు నిజంగా రంగుతో పూసిన చుక్కలు కావు. అలాంటి చుక్కలు కార్పెట్ క్రింద గదినిండా వుంటాయి. ఎవ్వరూ కనుక్కోలేరు.

కాని, మంచం క్రిందనున్న ఆ నాలుగు చుక్కలు పరిమాణంలో మిగతా చుక్కలకంటే పాతికభాగం పెద్దగా వుంటాయి. ఆ చుక్కలు మైనంతో పూరింపబడి వుంటాయి. సిగర్ లైటర్‌తో వేడిచేస్తే మైనం కరిగి వ్రేళ్ళు దూరే సందులు ఏర్పడతాయి. సందుల్లో వ్రేళ్ళు జొనిపి బలంగా పైకి లాగితే అవలీలగా చెక్క ఊడి పైకి వస్తుంది. అక్కడే అసలైన వజ్రాలపెట్టె వుంటుందని మామయ్య చెప్పాడు. రాధిక యింట్లోలేని సమయం ఒక రోజు మామయ్య చూపించాడు వజ్రాలను. అందులో

తొమ్మిది వజ్రాలున్నాయి. ఒక్కొక్క వజ్రం యాభై లక్షలు ఖరీదు చేస్తుంది" అన్నాడు నాగేశ్వర్.

బాస్ నమ్మాడు.

అదంతా అబద్ధమని కామినికి తెలుసు.

11

"నన్ను క్షమించు డియర్ నాగేశ్వర్! బాస్ నన్ను అపార్థం చేసుకుంటాడని అతని ఎదురుగా అలా మాట్లాడి నీ మనసును గాయపరిచాను. ప్లీజ్? ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ" అని కన్నీళ్ళు పెట్టుకొని నాగేశ్వర్ చేతులు పట్టుకొని క్షమాభిక్ష కోరింది కామిని.

"కామినీ! నీ నాటకం నాకేమీ అర్థం కావడంలేదు."

"నాటకం కాదు. నీ కోసం నా ప్రాణాలిస్తాను డియర్."

"ప్రాణాలిచ్చేదానివి ఆ దొంగలతో ఎందుకు చేతులు కలిపావు? ఆ వజ్రాల విషయం అసలు నాకేమీ తెలియదు. నువ్వు కన్ను గీటినందుకు, కల్పించి ఏదో కథ చెప్పాను. అతనికి అక్కడ వజ్రాలు దొరకవు. తిరిగొచ్చి నా ప్రాణాలు తీస్తాడు."

"నీ ప్రాణాలు రక్షించడానికే వజ్రాల గురించి నీకు తెలిసినట్లు చెప్పమని సైగచేశాను. అతను ప్రాణాలు రక్షించుకోవడంకోసం నిజం చెప్పావని నమ్మాడు. అందు కోసం అతను ఈ రాత్రికి స్వయంగా వెళ్ళి వజ్రాలకోసం వెదుకుతాడు. నన్నుకూడా తనవెంట రమ్మన్నాడు. అతని వెంట నేనూ అక్కడికి వస్తాను. నాగేశ్వర్! మిస్టర్ ఆల్‌ఫ్రెడ్ నీకు యిప్పుడు భోజనం తెస్తాడు. ఎత్తుకు పై ఎత్తు వేయాలి."

"ఏమిటి?"

"ఆల్‌ఫ్రెడ్‌ను బంధించి స్పృహ తప్పిస్తాను. నిన్ను అద్భుతంగా మేకప్ చేసి ఆల్‌ఫ్రెడ్‌లా తీర్చిదిద్దుతాను. నువ్వు నిర్భయంగా బయటికి వెళ్ళిపోవచ్చు. వెంటనే రహస్యంగా ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్‌గారిని కల్సుకొని, రహస్యంగా బంగళా చుట్టూ పోలీసు బందోబస్తు చేయమని చెప్పు! అతనికి కుడిభుజంలాంటివాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్. కనుక, అతనికి ఆల్‌ఫ్రెడ్‌తో ఎంతయినా అవుసరముంటుంది. నువ్వు వెంటనే తిరిగొచ్చి క్లబ్‌లో వుండాలి. లేకుంటే అతనికి అనుమానం రావచ్చు. ఆల్‌ఫ్రెడ్ లేకుండా సామాన్యంగా అతను ఎక్కడికీ బయలుదేరడు. అతను ప్రోగ్రాం మార్చుకుంటే గుట్టు బయటపడుతుంది. అతడితో మెలగడం కత్తిమీద సాముచేసినట్లే అవుతుంది."

"ఆల్ రైట్ డియర్. నీ సహాయం నే నెన్నటికీ మర్చిపోలేను."

ఆమె అందమైన చెక్కిలిమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు నాగేశ్వర్.

రమేష్ చేసిన మోసం జ్ఞాపకమొచ్చేసరికి ఆమె నేత్రాలు సజలపూరితాలయ్యాయి.

12

"ఆల్‌ఫ్రెడ్!" బాస్ వేషం మార్చుకుంటూ పిలిచాడు.

"ఎస్ బాస్!" అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్ ముందుకు వస్తూ.

"చెప్పిన పని చేశావా?"

"సుభాస్ చంద్రబోస్ రోడ్‌లో, 76 నెంబర్ ఇంట్లో

హత్య జరిగింది. వెంటనే ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్‌ను రమ్మని ఫోన్ చేశాను. ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహర్ 'ఇప్పుడు బయలుదేరుతున్నాను, మీ రెవరు?' అని అడిగాడు. ఇక్కడికి వస్తే అన్ని వివరాలు తెలుస్తాయి అని చెప్పాను. బాస్! మనోహర్ నిజంగా అక్కడ హత్య జరిగియుంటుందని తన బృందంతో బయలుదేరి వుంటాడు. రాధిక మంచి నిద్రలో వుంటుంది. మనకు యిదే మంచి ఛాన్స్" అన్నాడు ఆల్‌ఫ్రెడ్ వేషంలో యున్న నాగేశ్వర్.

"మన మిగతా అనుచరులంతా ఎక్కడున్నారు?"

"డాన్సింగ్ హాల్లో."

"కామిని డాన్సింగ్ ప్రోగ్రాం యిస్తూంది. కామినిని కూడా తీసుకువెళ్ళా లనుకున్నాను. అడది. మనవెంట వద్దు. నా ది టైం ఈజ్ 11-35. కమాన్ ఆల్‌ఫ్రెడ్! మనం వజ్రాలు దొంగిలించినట్లు మనవారికి యెవ్వరికీ తెలియకూడదు. వజ్రాలు చేతికి చిక్కిందరువాత నాగేశ్వర్‌ను, రమేష్‌ను ఈ లోకంనుండి దూరం చెయ్యాలి."

"అలాగే బాస్. ఆ పని నా కొదిలెయ్యండి. ఇద్దర్నీ సఫాచేసి శవాలు నామరూపాల్లేకుండా చేస్తాను."

"గుడ్! త్వరగా బయలుదేరు. రివాల్వర్, గేస్‌బాంబ్స్ తీసుకున్నావ్ కదా?"

"రెడీగా వున్నాయి బాస్."

కారు రాజా నరేంద్ర సింహ బంగళాకు కొద్ది దూరంలో ఆగింది.

బాస్, ఆల్‌ఫ్రెడ్ వేషంలో నున్న నాగేశ్వర్ కారు దిగారు.

బంగళాకు ఒక మూలగా వెళ్ళి కాంపౌండ్‌వాల్ దూకి లోపలికి ప్రవేశించారు.

"బాస్!_మీరు ఈ మొక్కల చాటున నిలబడండి. నేను బంగళాలో వెళ్ళి రాధిక మేల్కొని వుంటే స్పృహ తప్పిస్తాను. బాల్కనీ మీదికొచ్చి చెయ్యి వూపుతాను. వెంటనే పైకి రండి బాస్!"

"అలాగే చెయి. క్విక్!"

నాగేశ్వర్ మేడలో ప్రవేశించాడు.

బాస్ బాల్కనీ వైపు చూస్తూ నిలుచున్నాడు.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత—

నాగేశ్వర్ బాల్కనీమీది కొచ్చి చెయ్యి ఊపాడు. బాస్ గబగబా లోపలికి వెళ్ళి మేడమెట్లెక్కి రాజా నరేంద్ర పడగ్గది చేరాడు. నాగేశ్వర్ అతనికి వీపు చేసి కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తున్నట్లు నిలుచున్నాడు.

"మిస్టర్ ఆల్ఫ్రెడ్! నువ్వక్కడేం చేస్తున్నావు? ఈ పందిరి మంచం క్రింద వజ్రాలున్నాయి. దీన్ని అవతలికి పట్టు! క్షణాల్లోనే పని జరిగిపోవాలి." అన్నాడు.

"క్షణాల్లోనే పని జరుగుతుంది. తొందరపడకండి. పని పూర్తి అయ్యాక మీరు నాకేం యివ్వదలచారు?"

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు బాస్. ఏదో ఆలోచించి తల పంకించాడు.

"వాటా గురించా అడుగుతున్నావ్?"

"ఎస్ ఫిఫ్టీ-ఫిఫ్టీ!"

"నన్ను వాటా అడిగే ధైర్యం నీ కెక్కడిదిరా ఫూల్?"

"నువ్వే ధైర్యంతో వజ్రాలు కాజేయాలని పథకం వేసి ఇక్కడికి వచ్చావో-అదే ధైర్యంతో అడుగుతున్నానురా యిడియట్!_"

అతని ఒళ్ళు మండిపోయింది.

"ఆల్ ఫ్రెండ్!?__"

"నో... మై సెల్ఫ్ ఈజ్..." అంటూ గిరుక్కున ముందుకు తిరిగాడు నాగేశ్వర్.

అతని తలపై ఉరుములేని పిడుగు పడినట్లయింది.

"నా... గే... శ్వ... ర్!?...నువ్వా?" రివాల్వర్ తీశాడు బాస్.

"మిస్టర్ రామ్మూర్తి! మర్యాదగా రివాల్వర్‌ను క్రింద పడేసి చేతులు పైకెత్తు!"

వెనుక నుండి ఇన్‌స్పెక్టర్ మనోహార్ గర్జించాడు.

నలుగురు కానిస్టేబుల్స్ బిలబిల మంటూ లోపలికి ప్రవేశించారు.

"మిస్టర్ రామ్మూర్తి! 12 సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన సంఘటన భాస్కరరావ్ ద్వారా తెలుసుకొని అతన్ని నీ సెక్రటరీగా నియమించుకున్నావ్. పాముల పుల్లయ్యను హత్య చేసిన భాస్కరరావ్‌కు పాముల పుల్లయ్య వేషం వేయించి రాజా నరేంద్రసింహను హత్య చేయించావ్.

నాగేశ్వర్‌లా నటించిన రమేష్-రాజా నరేంద్ర సింహ నుండి పొందిన అసలు వజ్రాలను దాచి నీకు నకిలీ వజ్రాలను యిచ్చాడు. రహస్యం బయటపడుతుందని భావించిన రమేష్ అసలు వజ్రాలతో మాయమై యుంటే ఎవరికీ దొరికేవాడు కాదు. కాని, అతనికి ఆశ తీరలేదు. డబ్బు-నగలు దోచుకొని మరింత సంపదను పోగుచేయాలనే దురాశతో మళ్ళీ యిక్కడికి వచ్చాడు.

కామిని నాగేశ్వర్‌ను ప్రేమించింది. అతను నాగేశ్వర్ కాదని రమేష్ అని యెలాగో కనిపెట్టింది. అంత వరకు

నీ ముఠా మనుష్యులతో ఆమెకు సంబంధం లేదు. కాని, రమేష్ తనకు తీరని ద్రోహం చేశాడని అతనిమీద ప్రతీకారం తీర్చుకుంటానని నీతో చెప్పింది. అసలు తన ప్రియుడు నాగేశ్వర్ ఏమయ్యాడో రమేష్‌ను అడిగితే గాని తెలియదు. కనుక, ఆ రాత్రి నుండి రమేష్‌ను అతని కోసం పగలంతా అన్వేషించింది.

రమేష్ హోటల్ 'దిల్ బహార్' నుండి బయట పడడం చూసి అతన్ని వెంబడించింది. అతను నేరుగా యిక్కడికి వచ్చాడు. అతను తిరిగి కారులో వెళ్ళిపోతాడని కామినికి తెలుసు. కనుక, అతను వచ్చేలోగా కారులో దాక్కుంది. ఆమె లేకుంటే నీ అనుచరులకు చిక్కేవాడు కాదు రమేష్.

నాగేశ్వర్ బ్రతికి మీ నిర్బంధంలో ఉండడం చూసిన కామిని ఆశ్చర్య పడింది. అతన్ని రక్షించడం ప్రియురాలుగా తన కర్తవ్యంగా భావించి నీ వద్ద నీకు అనుకూలంగా వున్నట్లే అనుమానం వెయ్యకుండా అద్భుతంగా నటించింది. నీ కుడిభుజమైన ఆల్‌ఫ్రెడ్‌ను బంధించి నాగేశ్వర్‌ను ఆల్‌ఫ్రెడ్‌గా మార్చి రహస్యంగా నా వద్దకు పంపించింది. రమేష్‌కు చావు దెబ్బలు కొట్టి అతనితో నిజం చెప్పించి_అతను ఆ వజ్రాలు ఎక్కడ దాచాడో ఆ స్థలం గురించిన వివరాలు ఆల్‌ఫ్రెడ్‌తో చెప్పి పంపింది.

ముందు మేము అసలు వజ్రాలను స్వాధీనం చేసుకున్నాం. నీకంటే ముందు బంగళాకు వచ్చి రహస్యంగా దాగుకున్నాము. అక్కడ, సబ్‌యిన్‌స్పెక్టర్ సుధీర్ నీ అనుచరుల్నందరిని బంధించి ఉంటాడు. నీ అధికారం, అహం,

గర్వం-అంతా అణచివేసి నిన్ను పట్టుకోనేందుకు ఎంతో సహకరించింది మిస్. కామిని! మిస్. కామిని అభినంద నీయురాలు!" అంటూ ఇన్ స్పెక్టర్ మనోహర్, రామ్మూర్తి చేతులందుకొని బేడీలు వేశాడు.

సజీవంగా తిరిగి వచ్చిన భర్త నాగేశ్వర్ హృదయంపై వాలిపోయింది రాధిక!

అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన మిస్. కామిన ఆ ప్రణయ దృశ్యం చూసి, ఆనందబాష్పాలు విడిచి వెను తిరిగింది.

—: ఐ పో యిం ది :—